

“OF WE NAAST FEESTEN EN PARTIJEN NOG ECHT WERK DOEN? JAZEKER!”

Tekst | Luitenant-kolonel R.A. (Ralf) Goossens,
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Beste Regiment- en Bataljonsgenoten en belangstellenden

Een week na het zomerverlof stond er alweer direct een hoogtepunt op de kalender: het bezoek aan de Delta Compagnie in Afghanistan. Dit bezoek was niet alleen uniek doordat zowel de oude als de nieuwe bataljonsadjutant mee gingen op de reis, maar vooral omdat onze gouverneur mee mocht en wilde op dit bezoek. Een unieke kans om hem te laten zien hoe ons operationele werk eruit ziet, daarnaast was Gouverneur Bovens bereid om de NAVO medailles uit te reiken aan onze Limburgse Jagers in het missiegebied. Van beide kanten kijken we terug op een zeer geslaagd bezoek. Dit bezoek vormde ook het begin van de “afscheidsronde langs de velden” van onze vertrekkende bataljons- en regimentsadjutant Paul Paijens. Na onze terugkeer uit Afghanistan volgde een mooi afscheid met de Helm van de Limburgse Jagers (MTB tourtocht in Zuid-Limburg) en de officiële stokoverdacht als hoogtepunten. In dit geval werd het stok(je) ook letterlijk overgenomen door de nieuwe bataljons- en regimentsadjutant, Johan van de Voort.

Lang de tijd om hierbij stil te staan was er niet want kort erna stond de eerste van twee reünies voor de deur: De AMX-

reünie. Ruim 120 Mannen en vrouwen, vooral dienstplichtigen, die in de tijd van de AMX gediend hadden binnen 42 BLJ. De tweede reünie volgde eind oktober: de 50e(!) reünie van de Indië veteranen van 425 Bataljon Infanterie. Een unieke gelegenheid waarvoor wij wederom Gouverneur Bovens mochten verwelkomen om de mannen toe te spreken. Na beide reünies veel enthousiaste reacties mogen ontvangen van de deelnemers. Van mijn kant wil ik graag de Stichting Regiment Limburgse Jagers en het bataljon bedanken voor de organisatie en de ondersteuning.

Of we dan naast deze feesten en partijen nog echt werk doen? Jazeker, begin oktober hebben we de oefening Hunter Engineer gedraaid. Twee weken lang internsief samengewerkt met 412 Geniecompagnie om op groeps- en pelotonsniveau te leren over elkaars mogelijkheden en wijze van optreden. Daarnaast hebben we vanuit het bataljon deelgenomen aan diverse wedstrijden en opleidingen, international sniper competition in de VS, de basic mountain course in Frankrijk en de enkelkampfer cursus in Duitsland om er maar een paar te noemen.

Daarnaast hebben we SOB/SOMS III net succesvol afgerond. De tijd gaat snel, zo snel zelfs dat op dit moment de rotatie in Afghanistan tussen de Delta- en de Charlie Compagnie alweer in volle gang is en Delta Compagnie bijna kan gaan genieten van een welverdiend verlof. Dus op de vraag: doen jullie nog echt werk kan ik volmondig antwoorden met: Ja, en zoals u hierboven heeft kunnen lezen, veel meer dan dat!

Voor elkaar, altijd!

*“Hier is ruimte
voor een quote.”*

DE GOUVERNEUR VAN LIMBURG OP BEZOEK IN AFGHANISTAN

Tekst | Kapitein Starmans, Kapitein Adjudant Regiment, tijdelijk gestationeerd in Afghanistan

IN HET LAATSTE WEEKEND VAN AUGUSTUS ZIJN DE BATALJONSCOMMANDANT VAN DE LIMBURGSE JAGERS LKOL GOOSSENS MET DE 'OUDE' EN 'NIEUWE' BATALJONSADJUDANTEN ADJUDANT PAIJENS EN ADJUDANT VAN DE VOORT OP WERKBEZOEK IN MASAR É SHARIF, AFGHANISTAN GEWEEST. ZIJ VERGEZELDEN DE GOUVERNEUR VAN LIMBURG, DE HEER BOVENS EN EEN MEDEWERKER VAN DE PROVINCIE LIMBURG, DE HEER JANSEN.

De Gouverneur was op uitnodiging van de Limburgse Jagers mee naar Afghanistan om een indruk te krijgen van de werkzaamheden tijdens een missie. Na aankomst kregen de bezoekers diverse briefings over de veiligheid op en buiten het kamp Marmal en de taken van de verschillende eenheden gevolgd door een static show.

's Avonds stond de uitreiking van de NATO medaille op het programma (Deze medaille wordt in het gebied uitgereikt na 30 dagen deelname aan een NATO missie). De Limburgse Jagers kregen de medaille uitgereikt door de Gouverneur van Limburg. Na de Medaille uitreiking kwamen de Gouverneur en de Limburgse Jagers informeel samen bij een BBQ.

DAG TWEE

Op de tweede dag stonden de bezoekers al vroeg omgehangen klaar om met een helikopter naar kamp Shaheen te verplaatsen. Kamp Shaheen is een 'Save Haven' op een Afghaans militair kamp waar de Limburgse Jagers ook regelmatig verblijven om de in- en uitkomende adviseurs te beveiligen tijdens hun werk. In de middag keerden we weer terug op kamp Marmal, waar het Nederlands medisch personeel een rondleiding door de Role 2 (Hospitaal) gaf.

In de avond dineerden de bataljonsadjuntanten met de onderofficieren en de Bataljonscommandant en Gouverneur met de officieren om in een klein gezelschap te kunnen spreken over lopende zaken. De volgende dag was het vroeg opstaan voor de terugreis naar Nederland. >>

HISTORIE

Afghanistan is een land dat door de gehele geschiedenis oorlog kent, vele grootmachten hebben geprobeerd Afghanistan te beheersen en koloniseren. Dit komt vooral door de centrale ligging in het Midden-Oosten. Rond 1978 start de Mujahideen een guerrillaoorlog tegen de communistische regering welke gesteund wordt door Rusland (USSR). In 1889 trekt de USSR haar troepen terug uit Afghanistan en daarmee stopt ook de steun aan de communistische regering. Verschillende groeperingen en stammen strijden om de macht. De Taliban, in beginsel een groep studenten met een extreem strenge interpretatie van de Koran, krijgt steeds meer aanhang. In 1996 hebben zij de macht over het grootste deel van Afghanistan. Alleen de Noordelijke allianties bieden nog weerstand. De Taliban heeft zelf geen ambitie om tegen de rest van de wereld te vechten maar ze bieden wel onderdak aan terroristische groeperingen zoals Al Qaida. Na de aanslagen op 11 september 2001 besloot de VS om het leiderschap van Al Qaida uit te schakelen, met als hoofddoel Osama Bin Laden.

Dit was de start van Operation Enduring Freedom (OEF) en International Security Assistance Force (ISAF), waar ook Nederland deel van uitmaakte en vele Limburgse jagers ingezet waren in de provincie Uruzgan. Tijdens deze missies lag het initiatief voornamelijk bij de NATO-eenheden die samenwerkten met de Noordelijke allianties en hen hielpen om een nieuwe regering op te bouwen met een eigen regeringsleger, politiemacht en overige ministeries. De missie OEF en ISAF duren tot 2014. Op dat moment staat de nieuwe Afghaanse regering en zij willen zelf minder inmenging van de NATO. Toch is deze nieuwe regering niet instaat om zonder steun van de NATO voor veiligheid te zorgen en de stabiliteit loopt snel achteruit. Er worden nieuwe overeenkomsten gesloten met de Afghaanse regering. De NATO blijft ondersteunen door het geven trainingen, advies en assistentie (TAA). Deze missie wordt Resolute Support Mission (RSM) genoemd. Het is de bedoeling dat de Afghaanse regering op de voorgrond voor stabiliteit en veiligheid zorgt en op de achtergrond gesteund wordt door de NATO.

DE ORGANISATIE RSM

De Resolute Support Missie draait hoofdzakelijk om de inzet van de adviseurs. Er worden bij diverse ministeries trainingen, advies en assistentie verleent zoals; Ministerie van Onderwijs, - Politie, - Defensie, economisch, etc. Omdat het te onveilig is om zelfstandig te verplaatsen, moeten er Force Protection eenheden mee om hen te beveiligen. Hieraan gekoppeld zit ook medische ondersteuning. Dit betekent dat wanneer een of enkele adviseurs van het kamp af naar een externe locatie moeten, er een hele eenheid mee gaan voor de beveiliging.

Afghanistan is verdeeld in 5 NATO-gebieden (Centraal, Noord, Oost, Zuid, West). Wij zijn werkzaam in Train Advice and Assist Command - North (TAAC-N). Ons grootste kamp ligt in Mazar e Sharif. Hier werken ongeveer 2000 mensen van 21 verschillende nationaliteiten. TAAC-N staat onder leiding van een Duitse Generaal. Deze wordt ondersteund door zijn staf (van diverse nationaliteiten).

De Limburgse Jagers zijn vooral werkzaam als Force Protection en enkelingen binnen de staf. Zie artikel over de uitvoering door de DCie

De Gouverneur heeft zijn waardering en respect voor het werk van de Limburgse Jagers meerdere malen uitgesproken. Uiteraard waren wij vereerd en trots dat wij de Gouverneur van Limburg in Afghanistan als gast mochten ontvangen. Tijdens het bezoek heeft de Gouverneur van Limburg tweemaal een skype-interview aan L1 gegeven, wat is terug te zien op L1.nl

(<https://l1.nl/l1nws-theo-bovens-op-werkbezoek-naar-afghanistan-143672/>)
 en (<https://l1.nl/l1nws-reis-theo-bovens-in-afghanistan-gewijzigd-na-dreiging-143726/>)

GANZEN HELEN “NAT PAK” IN BAD REICHENHALL

Tekst | Limburgse jagers Sam, Sander, Alex en Boy, foto's ACie

IN WEEK 26 TREKT DE A GANZEN COMPAGNIE RICHTING BAD REICHENHALL VOOR WAT HET BEST BESCHREVEN KAN WORDEN ALS EEN 'VORMINGSWEEK'. IEDEREEN WEET VAN TEVOREN DAT ER VEEL GEKLOMMEN ZAL GAAN WORDEN EN DAT DE MANNEN EN VROUWEN MET HOOGTE- EN WATERVREES EEN SPANNENDE WEEK TE WACHTEN STAAT. ER STAAN DRIE ACTIVITEITEN OP DE PLANNING:

1. KLETTERSTEIGEN

een parcours langs een verticale bergwand afwerken met soms alleen een randje om op te staan of aan te hangen.

2. CANYONINGEN

zwemmen, lopen en springen door smeltwater met flinke hoogtes in het verschiep.

3. EEN 2-DAAGSE BERGTOCHT

met zoveel hoogtemeters dat het tempo niet boven de 1,5 kilometer per uur uitkomt.

Onze eigen ganzen hebben deze ervaring met beide handen aangegrepen en vertellen hun ervaringen.

LJ SAM (KLETTERSTEIG)

Aan het begin van de dag maken we ons gereed voor de klettersteig. In de weken ervoor hebben we een keer de klimtoren in Schaarsbergen beklommen van alle kanten, dus we weten enigszins wat ons te wachten staat. We krijgen onze klimsetjes van de LO sport, en vervolgens gaan we de bus in en vertrekken we naar de klimlocatie: Oostenrijk.

Eenmaal aangekomen bij de klim krijgen we nog een laatste uitleg over het klimsetje en de klettersteig zelf. Deze was in het Duits, dat vond ik persoonlijk wat minder aangezien ik geen Duits versta... Na de uitleg werden onze klimsetjes gecontroleerd en konden we in de verplaatsingsvolgorde gaan klimmen. Die volgorde was erg van belang, omdat je jouw buddies voor en achter je in de gaten moet houden en dus moet weten wie dat zijn. Het begon wat stroefjes, maar hoe meer we aan het klimmen waren, hoe beter we erin kwamen. Zelfs de mensen met hoogtevrees hebben de klim gedaan en er werd goed samengewerkt. Bijvoorbeeld door aan te geven waar er moeilijkere stukken zaten of door uit te leggen hoe jij een lastig stuk hebt geklommen. Aangezien het best een uitdagende klettersteig was, was dit ook echt wel nodig. Daarna gingen we nog “topropen”, dat is eigenlijk ‘gewoon’ bergwandklimmen, met je buddy die je beneden aan het zekeren is. Drie routes met wisselende moeilijkheidsgraden, maar een enkeling wist ze alle drie moeiteloos te beklimmen.

We hebben wel echt geleerd dat de communicatie enorm belangrijk is en dat je op degene voor en achter je moet letten, anders raak je elkaar kwijt of komt belangrijke informatie niet aan. Dit nemen we mee naar de komende dagen! >>

LJ SANDER (CANYONING)

In de ochtend voordat de canyoning begon, kregen we bij ons hotel aangepaste kleding om de dag door te komen zoals een wetsuit, handschoenen, schoenen en een helm. We zouden het ondanks al deze uitrusting zeker niet warm gaan krijgen. Vervolgens volgde er een inspectie van de spullen om te checken of deze niet kapot was. Daarna stapten we in de bus richting Salzburg in Oostenrijk om te gaan canyoningen.

“Af en toe een paar angstige momentjes maar iedereen heeft het gehaald.”

Hier aangekomen hebben we ons tenue aangetrokken en hebben we van onze gids een veiligheidspraatje gekregen, zodat iedereen zonder kleerscheuren het eindpunt zou kunnen bereiken. Een tocht van ongeveer vier uur stond ons te wachten en iedereen had er veel zin in. We ebden daarna de afdaling ingezet richting het water en de eerste kou getroet. Ondanks die kou zat de sfeer er vanaf het begin goed in. De les over het communiceren hebben we direct in de praktijk toegepast; er waren veel gladde stenen en obstakels om je aan te bezeren, deze informatie werd goed doorgegeven tot aan de laatste vent.

De route naar het eindpunt bestond uit het klimmen over rotsen en springen van verschillende kliffen (hoogteverschil van twee tot tien meter). Ook het zwemmen van 200 tot 300 meter in het koude water dat uit de bergen komt hoorde erbij (met een gemiddelde temperatuur van ongeveer 4 graden, was dus erg koud). Na deze stukken gezwommen te hebben of langdurig in het water gezeten te hebben, hield je jezelf warm door je lichaam goed in beweging te houden door bijvoorbeeld squats of push ups te doen.

Nadat we zo'n drieënhalf uur actief bezig waren geweest met klimmen, zwemmen en springen vanaf de klif, kwamen we aan bij het eindpunt waar we ons weer om konden kleden in een warm tenue. Toen iedereen omgekleed was, weer wat gegeten had en weer op temperatuur was gekomen, kon iedereen toch terugkijken op een zeer geslaagde dag. Voor sommige mensen toch een paar angstige momentjes, maar iedereen heeft het eindpunt gehaald. Het zeker voor herhaling vatbaar.

LJ'S ALEX & BOY (BERGTOCHT)

Het woord 'nat' zou uiteindelijk ook aan de basis staan van dag drie en vier. Dag drie was het lopen via een top van 2000 meter naar een berghut. Vanaf het moment dat we de bus uitstapten tot het moment dat we de bus weer instapten, de dag erna, heeft het geregend. Doorzetten en discipline waren daarom vooral de kernwoorden met betrekking tot de wandeltocht. De tocht omhoog was zeer intens en zwaar. Gelukkig waren er stokken (leki's) beschikbaar die er misschien uitzien als voor de wintersport of voor de lokale nordic walking club, maar die toch zeer nuttig waren. Die hebben de tocht uiteindelijk een heel stuk aangenamer gemaakt. Hierdoor konden we de verzuring uitstellen en daardoor redelijk rap naar de top wandelen. Terwijl nog steeds de stromende regen met bakken uit de hemel viel, hebben we ook nog een stuk moeten klettersteigen met onze bepakkings. De wind en regen maakten de omstandigheden niet optimaal. Al leken de berggeiten daar geen last van te hebben, die sprongen moeiteloos van steen naar steen. Na ruim zes uur wandelen bereikten we de berghut. Na het betrekken van de hut werden we verwend met een heerlijk bord pasta en sloten we de dag af met een welverdiend, koud witbiertje.

Heel belangrijk was dat we onszelf weer inzetbaar kregen voor de dag erna, bijna alles was nat geworden. We hebben de hele middag en avond geprobeerd om alles door lichaamswarmte en de brandende houtkachel droog te krijgen.

Na een nacht in de berghut op 1570 meter hoogte vertrokken we vroeg in de ochtend. Na zo'n twintig minuten lopen, kwamen we aan bij het punt waar we gingen abseilen. Na de klimuitrusting te hebben aangedaan, begonnen we in buddyparen aan de 100 meter abseil. Vervolgens gingen we een route klimmen in een grot, wat ongeveer één uur duurde. Eenmaal uit de grot hebben we ons klaargemaakt voor het lopen naar het eindpunt. Vanaf dit punt moesten we nog zo'n 700 meter dalen en acht kilometer lopen. Na twee uur lopen kregen we een tijdsopdracht, we hadden 120 minuten om bij de bus te komen, terwijl we

er 150 minuten over zouden doen. Het tempo ging er flink op, waarbij er nog iemand (per ongeluk) illegaal aan het canyoning was. Die werd zo spoedig mogelijk uit het water gehaald en is terplekke verzorgd door de groep. Uiteindelijk kwamen we aan bij de bus met nog 30 minuten over!

★ BART VAN DER VRANDE, OFFICER OPERATIES

Mijn naam is Bart van der Vrande, 25 jaar oud en woonachtig in Deest. Na mijn middelbare schooltijd ben ik gaan studeren in Nijmegen. Hier heb ik in 2015 de Academie Lichamelijke Opvoeding (ALO) afgerond. Aansluitend ben ik in 2016 bij Defensie aan de slag gegaan. Via de KMA en vervolgens de VTO-infanterie ben ik in juli 2018 bij de Charlie Eagles terecht gekomen. Mijn functie binnen de compagnie is Commandant Zwarte Wapenpeloton. Voordat ik daadwerkelijk aan deze functie begin, zal ik van november 18' tot mei 19' in Afghanistan te vinden zijn als Officier Operaties binnen de Staf.

DE CIRKEL IS ROND: BATALJONSADJUDANT PAUL PAIJENS

Tekst | Amarens de Vries - Foto's | Adjudant Payens

“OP EEN GEGEVEN MOMENT BEGIN JE ALS GROEPSCOMMANDANT EN ZIE JE EEN CSM RONDLOPEN. DIE HEEFT EEN BEPAALD CHARISMA, EN DAN DENK JE ‘DAT WIL IK WORDEN!’. DAN BEN JE DAT EN DENK JE: ‘WAT KAN IK NOG MEER? ALS IK COMPAGNIES-ADJUDANT KON WORDEN, KAN IK MISSCHIEN OOK WEL BATALJONS-ADJUDANT WORDEN.’ EN DAT IS ME GEGUND.”

PAUL PAIJENS WAS 20 TOEN HIJ ALS DIENSTPLICHTIG SPORTINSTRUCTEUR DEFENSIE BINNENKWAM. “IK WAS AAN DE CIOS BEGONNEN, MAAR DAT HAD IK NIET AFGEMAAKT. IN '81 KWAM MIJN NUMMER OP. DAT IK AL EEN BEHOORLIJKE CONDITIE HAD WIST IK, MAAR TOEN IK ALS MILITAIR AAN DE SLAG GING WERD DIE NÓG BETER.”

Als dienstplichtig militair had je geen keus, maar voor ADJ Paijens was dat geen issue. “Het was gewoon zo, het was normaal om in dienst te gaan. Het militaire leven trok sowieso al, dus was het helemaal geen probleem.” Na zijn jaar dienstplicht is Paijens naar de KMS gegaan om beroepsmilitair te worden en werd beëdigd bij 42BLJ. “Dan zijn de verantwoordelijkheden wel even anders, als beroeps. In de dienstplichtige tijd was de sociale controle groot je had toen te maken met mensen die moesten dienen afkomstig met allerlei achtergronden van ongeletterde tot afgestudeer-

de drs. Dat gaf een ongekende dynamiek. Nu heb je mensen die bewust voor het vak militair hebben gekozen en er ook een (mini) carrière blijven. Waar je bij de dienstplicht niet of nauwelijks te maken had met getrouwde soldaten of korporaals, zie je nu dat er hele gezinnen ook bij de manschappen zijn.

De jaren daarna, tijdens de Koude-Oorlog, diende Paijens bij het 17e painfbat waar hij zijn groepscommandantenbeurt en PS (nu OPC) heeft gedraaid. “Ik heb de dreiging nooit zo gevoeld. Ik zag dit als mijn vak,

wat je goed tot uitvoering moest brengen. Ook toen was de opdracht al heilig, dus met je vakkennis (vaak de enige beroeps bij een peloton) en leiderschap er alles aan om de dienstplichtig PC en groepscommandanten te trainen voor hun taak.

Bosnië werd de eerste missie. “De spannendste periode was toen wel over. Het kon nog steeds altijd misgaan, maar brandweermannen willen ook branden blussen. Zo wilden wij als militair ook laten zien dat

“Het was normaal om in dienst te gaan.”

we ons werk goed konden doen. Dat was net als later in Afghanistan. Ik kende alle mannen en als ik ze aan het werk zag was ik trots. De enige angst die ik had was dat er misschien niet zoveel mee terug zouden komen als waarmee we weg waren gegaan. Wij hebben geluk gehad dat dat niet het geval is geweest. Écht geluk.”

Wanneer er naar het grote plaatje gekeken wordt kan Paul Paijens één ding concluderen: "Wat de opdracht ook is, dat mensen met z'n allen de schouders eronder zetten en proberen de eindstreep de halen; dat is mooi. Het lukt misschien 1 keer van de 100 niet, maar het lukt 99 keer wél. In mijn functie als BA is dat ook wat mijn accu oplaadt; dat ik de mannen door de gebouwen zie rennen, of door de velden of schietbanen. Daar doe ik het voor. Dat zij kunnen werken."

Nu adj Paijens na bijna vier jaar de functie bijna over gaat dragen, wordt er meer dan eens nagedacht over het verleden en de toekomst. "Wat ik dan ook hoop is dat er voor het bataljon, de mannen, rust komt. Defensie, en dus ook het bataljon, heeft

een enorme reorganisatie gehad maar we zijn altijd doorgegaan. Dat is moeilijk, maar we deden het wel. Ik ben enorm trots dat ik tussen die mannen heb mogen lopen. Samen de brand blussen; dat is waar ik tijdens mijn functie veel mee bezig ben geweest: samenwerking en binding. Ik hoop dat de nieuwe BA, adj van de Voort, die sfeer proeft en ook zoveel energie krijgt als de mannen bezig zijn, waar dan ook met eender welke opdracht.

Dit was mijn laatste officiële functie en sluit het af als de ultieme adjudants stoel van de Landmacht: BA van de Limburgse Jagers. Het is mooi geweest, 38 jaar leuke functies gedraaid, veel leuke interessante mensen leren kennen. Helaas is ook de Landmacht lange tijd het dupe geweest van reorgani-

saties en bezuinigingen. Het ziet er nu naar uit dat we in de toekomst meer vet op het bot gaan krijgen. Ik hoop dat het bataljon echt van gaat profiteren want de unieke prestatie die de mensen hebben geleverd tijdens mijn functieduur is ongekend en zal geen enkel bedrijf na kunnen doen: 2014 en 2015 optreden met de CV 90. Inleveren van CV-90, niet weten wanneer het nieuwe voertuig BUMA of BOXER en MB CDI gaat komen, 2 jaar te voet optreden. Omscholing naar BOXER en opwerken voor missie Litouwen en draaien zonder dat de andere taken verzaakten. Dit is ongekend en geeft mij zo'n trots gevoel dat ik daar een onderdeel van uit mocht maken."

"Op de vraag 'Wat doe je de dag na de stokoverdracht?' Slaap ik uit. Voor het eerst in jaren. En dan is de cirkel ook rond. Ik ben beëdigd als BLJ'er, ontzettend veel gedaan in de tussentijd, en stop als BLJ'er. Of ik nu meer thuis zal zijn, weet ik niet. Ik zal wel meer gaan wielrennen, mountainbiken en golfen, misschien een baantje voor een paar uur erbij. Maar alleen als ik het leuk vind!"

BA NEEMT AFSCHIED VAN ZIJN 'FAMILIE DE JAGER'

Tekst | Auteur

BATALJONS-EN REGIMENTS ADJUDANT PAUL PAIJENS NAM OP 6 SEPTEMBER JL OFFICIEEL AFSCHIED VAN ZIJN LIMBURGSE JAGERS. HIJ DROEG ZIJN STOK EN FUNCTIE TIJDENS DE CEREMONIE OVER AAN ADJUDANT JOHAN. VOORZIJN GEDREVENHEID EN VERDIENSTEN WERD PAUL DE KOL ANTONI WAARDERING UITGE-REIKT.

Na afloop van de ceremonie werd er geborrel in het Heimbetreib en namen verschillende mensen het woord. Paul werd bedankt door vrienden en collega's, uit ieders speech kwam naar voor dat hij een écht mens is en zich 110% heeft ingezet voor zijn mensen. De commandant en onderofficieren dankten hem voor zijn jarenlange inzet en harde werk.

Dinsdag stond ook al in het teken van het afscheid van de BA. Zijn bataljon fietste 's ochtends de Helm van Limburg en belandde daarna in het Heimbetrieb. Ook toen werd de BA uitvoerig bedankt en geprezen voor zijn rol als voortrekker in de oprichting van de Onderofficiersvereniging. Daarnaast reikte Paul hier de voorzittershamer van deze vereniging uit aan Johan.

Wij wensen Paul veel succes met zijn nieuwe werkzaamheden rondom de werving van het bataljon en Johan in zijn nieuwe functie als bataljons- en regimentsadjutant. Voor elkaar, altijd!

DE NIEUWE REGIMENT- EN BATALJONS ADJUDANT

Tekst | Auteur

GRAAG STELLEN WIJ U VOOR AAN ONZE NIEUW BATALJONS- EN REGIMENTSAJUDANT, JOHAN VAN DE VOORT (47). BINNEN DEZE TWEELIEDIGE FUNCTIE IS HIJ EINDVERANTWOORDELIJKE VOOR NIVEAU 1 EN 2, GEEFT HIJ DIRECT GEVRAAGD EN ONGEVRAAGD ADVIES AAN DE BC ÉN GAAT HIJ OVER DE BIJZONDERE PERSONEELSZORG.

Nu de BA inmiddels al een aantal maanden zijn nieuwe functie bekleedt, krijgt hij langzamerhand steeds meer voet aan de grond. „Van nature ben ik een “controlfreak”. Omdat ik pas een paar maanden op deze functie zit, heb ik bijvoorbeeld niet alle besprekingen meegemaakt en was ik niet overal precies van op de hoogte. In het begin gaf dit een gevoel van onbehagen, maar ik moet leren dat meer los te laten.”

Op zijn nieuwe stoel wil de BA het hoogst haalbare uit zijn bataljon halen. „Het bataljon draait goed, maar het werk is nooit af. Ik wil vooral naar binnen kijken, en daar mijn bijdrage aan leveren. Wat moeten we vooral doen om onze eigen zaken voor elkaar te hebben?!” Dit hangt samen met de trots die hij zijn jagers wil meegeven. „Ik ben trots dat ik dit pak mag dragen en met een Nederlandse vlag op mijn arm mag lopen. Dat wil ik hen ook meegeven, en ik denk dat je écht trots kunt zijn als je goed bent in wat je doet.”

Voordat Johan aan de slag ging als BA binnen ons bataljon, bracht hij anderhalf jaar door in Amerika op de United States Army Sergeants Major Academy (USASMA) in Fort Bliss, Texas samen met zijn vrouw en twee van zijn drie kinderen. Hier heeft hij deelgenomen aan de SMC (Sergeants-Major course). Deze opleiding is de Amerikaanse equivalent van onze SV (secundaire vorming), alleen dan een jaar lang. Hier wordt ingegaan op verschillende aspecten van het zijn van onderofficier in het hoogste segment. Deze aspecten zijn opgenomen in vijf departments waar op strategisch niveau les in gegeven wordt. Daarvoor bekleedde hij al diverse functies binnen het bataljon. Inmiddels is Johan al 28 jaar werkzaam binnen Defensie, waarvan 6 ½ jaar bij 42 BLJ.

*“Hier is ruimte
voor een quote.”*

SOB, 'EEN TOPWEEK DIE VOOR IEDEREEN GOED WAS'

Tekst | Amber Benig

BERGEN-HOHNE - EENHEID 5, HET BOXER PELOTON EN UITGESTEGEN PERSONEEL, EN EENHEID 6, HET ZWARE WAPEN PELOTON, VAN ONZE BCIE BIVAKKEERDEN IN WEEK 27 IN HET DUITSE BERGEN-HOHNE VOOR DE SCHIE-TOEFENING BERGEN (SOB). BOORDSCHUTTER GUIDO EN BOXERCHAUFFEUR JORDY BLIKKEN SAMEN MET SERGEANT-MAJOR OPLEIDINGEN (SMO) ROBBIN TERUG OP 'EEN TOPWEEK DIE VOOR IEDEREEN GOED WAS', ALDUS DE SMO.

Alle elementen werden in Bergen-Hohne getraind: statische schietoefeningen, tactisch optreden met de Boxers en MB-280 CDI's, het tactisch optreden te voet en ook de snipers kwamen aan bod. „We hebben

„Alle elementen werden in Bergen-Hohne getraind.”

verschillende oefeningen geschoten met de bak in combinatie met uitgestegen personeel, maandag bijvoorbeeld. We hebben tijdens die training zelf niet veel meege-

kregen van het uitgestegen personeel, die bevonden zich veel in de bosrand. Wij hebben toen veel verschillende opstellingen met de Boxer getraind en gewerkt met het BMS-systeem, een systeem waarop je precies kunt zien waar iedereen zich bevindt”, legt Guido uit.

Robbin was als SMO onder andere betrokken bij het opzetten van deze scenario's. „We wilden onze pelotons deze week op veel verschillende niveaus trainen, zoals op commandovoering. Ook wilden wij de jongens schiet-technisch uitdagen en iedereen op hun individueel specialisme, in de breedste zin van het woord, trainen.” Robbin is zeer tevreden over deze week; „ik mag niet klagen.” Bijvoorbeeld over de

progressie die in korte tijd is geboekt op het gebied van nachtschieten. „We zijn hier al een tijdje mee bezig. We valideren nu of het concept dat we hebben bedacht ook écht werkt, en daar zijn we tevreden over.” Als voorbeeld haalt hij de lasers op het wapen aan. „Daar moet op een verstandige manier mee worden omgegaan. Dat is hier heel goed uit de verf gekomen.” Ook op het gebied van het gebruik van nachtzichtapparatuur zijn hele grote stappen genomen volgens de SMO.

Uiteraard zijn er tijdens de SOB ook een aantal punten opgevallen die beter kunnen. Zo vertelt de SMO dat er op het groepsniveau, niveau 2, nog leerwinst te behalen valt. „Groepscommandanten moeten nog meer onderwezen worden in bepaalde aspecten van het gevecht en de beslissingen die ze daarin moeten nemen. Soms kiezen ze ervoor om complexe problemen heel eenvoudig op te lossen. Dat is niet slim, daar jaag je mensen de dood mee in.” De SMO vertelt dat er hard wordt gewerkt om hier voortaan slimmer mee om te gaan. Deze week zijn alle certificeringen behaald, maar ook daar zijn leerpunten >>

uitgekomen. „Op niveau 1, het individu, viel op dat de Mimimi-schutters nog wat moeten worden bijgeschaafd op gebied van vakkennis, dus dat pakken ze straks op.”

Daarnaast vertelt hij dat er op het gebied van discipline en het team an sich veel progressie te zien is. „Iedereen heeft z'n beste beentje voorgezet en we hebben hard gewerkt. We hebben bijvoorbeeld vaak tot laat geschoten. De kerels hebben zichzelf elke keer gedwongen alle operaties conform aan te lopen. Er is niet bezuinigd op bepaalde onderdelen en dat betaalt zich ook uit in het resultaat. Daar ben ik super tevreden over.” Ook over de nieuwe jongens binnen de eenheden is de SMO tevreden. „Zij gaan een zeer versnelde leercurve in. Die kerels hebben daardoor soms nog een gespannen blik in hun ogen, maar werken onder die spanning is heel goed. Dat vind ik mooi om te zien.”

Ook Guido en Jordy zien bij zichzelf een stijgende lijn. „We trainen niet héél vaak met sommige systemen. Op de eerste dag van de training denk je 'hoe zit dat ook alweer'? De daaropvolgende dagen gaat dat al veel beter. De trainingen liepen steeds vloeiender en zagen er beter uit. Wat gister fout ging, gaat vandaag goed.”

“Hier is ruimte voor een quote.”

★ KAP. BART VAN DER VRANDE, S2

Hallo zeer gewaarde lezers, ik heb de kans gekregen mij te mogen voorstellen aan alle regimentsgenoten. Ik ben Paul Haenen en per 1 oktober begonnen bij de batstaf van 42 BLJ. Ik ben 32 en woon net als mijn vriendin in Eindhoven. Na 3 jaar gewerkt te hebben bij het kenniscentrum in Amersfoort mag ik gelukkig weer terugkomen bij ons bataljon. Het is heel even wennen aan de nieuwe (batstaf-)omgeving maar het voelt nu al als thuiskomen. Ook zie ik een hoop bekende gezichten en het mooie is dat best een aantal daarvan nu een hogere rang bekleden. Leuk om te zien hoe mensen kunnen groeien binnen het bataljon.

Natuurlijk is het voor mij prettig dat ik nu 90 km dichterbij huis werk maar dat is niet zaligmakend. Waar ik vooral blij mee was, is dat toen duidelijk was dat ik naar BLJ zou gaan allerlei collega's in Amersfoort mij vertelden dat ze

erg positieve (werk)ervaringen hadden met het 42e. Ze benoemden vooral de collegialiteit zowel onderling als naar buiten toe en de professionaliteit. U kan begrijpen dat ik het erg mooi vond om te horen dat onze eenheid positief opvalt bij 'buitenstaanders'. Voor mij persoonlijk vind ik die combinatie van eigenschappen bijzonder sterk en eigenlijk karakteristiek voor het militaire bedrijf.

Ik kijk uit naar de komende jaren bij het 42e, die gevuld worden met uitzendingen, oefeningen, steunverleningen, ceremonies, regimentsaangelegenheden en nog veel meer. Ik hoop dat het veel mooie avonturen gaat opleveren zodat iedereen later terug kan kijken op mooie tijden en goede herinneringen. Voor het hier en nu ga ik enthousiast aan de slag en draag ik mijn steentje bij aan een sterk en inzetbaar infanteriebataljon!
Voor elkaar, altijd!

SNIPER SEMINAR IN NOORD NOORWEGEN

Tekst | Kpl I van der Riet (ACie)

HET BATALJON KENT VELE SPECIALISTEN, DIE SEPARAAT MOETEN WORDEN GETRAIND EN GEOEFEND OM HUN SKILLS TE VERBETEREN. ZOALS DE SNIPERS, OF TE WEL DE VROEGERE SCHUTTER LANGE AFSTAND, DIE HET MOEST DOEN MET EEN KIJKERTJE OP ZIJN FAL. NU IN DE HUIDIGE CONTEXT, ZIJN ER SPECIALE GEWEREN, GEAVANCEERDE KIJKERS, LASERMETERS ETC, TRAININGSMETHODIEKEN ETC EN WORDT OP HOOG NIVEAU GEPRESTEERD. KORPORAAL VAN DER RIET GEEFT EEN INKIJK VAN DIE TRAINING VER BOVEN DE POOLCIRKEL, GELUKKIG IN HOOGZOMERS WEERSOMSTANDIGHEDEN, WANT IN DE WINTER LIGT ER ZEKER EEN PAK SNEEUW EN VRIEST HET FLINK. MAAR DAT HET OOK NU FRIS KON ZIJN ZIE JE AAN DE KLEDING VAN VAN DER RIET.

Het 2-weekse sniper seminar stond onder leiding van de Noorse sniperschool. Het doel van de SSUE is het uitwisselen van kennis en ervaring aangaande het sniper-optreden in de breedste zin van het woord. De uitwisseling van kennis en ervaring vindt met name plaats op niveau 1 en niveau 1+ (Ploegoptreden Sniper/Spotter).

Elke dag begon met het schieten van de Noorse retentietest, dat is een test waarbij er geschoten wordt op een 4-tal plaatjes die afgebeeld zijn op A4-formaat. Deze doelvoorstelling wordt op 100 meter opgehangen aan de hand van de treffers wordt er een normering toegepast.

In de eerste week kwamen verschillende componenten van het sniperoptreden aan bod zoals; **Unknown distance shooting** voor deze schietoefening mag er geen >>

Beste Jager familie

Graag neem ik U mee op mijn reis naar Noorwegen, waar ik was uitgenodigd om deel te nemen aan de SSUE (Small sniper unit Exchange). De sniper seminar vond plaats bij het plaatsje Lakselv, een dorpje in het noorden van Noorwegen.

Er was een opkomst van ongeveer 40 man, de deelnemers bestonden uit eenheden van verschillende nationaliteiten onder andere; Mariniers (NLD), 11 BVE (NLD), Navy seals (US), SAS (NZ), US 10th special forces group (US), Deense commando's (DN), Telemark bataljon (NOR), Finse en Canadese snipers en natuurlijk onze eigen snipers van de A-cie en B-cie.

gebruik worden gemaakt van de laser afstandsmeter, waardoor de schutter en spotter worden gedwongen om met o.a. de BAM-formule de afstand te bepalen. **Movers** waarbij op bewegende doelen gevuld wordt t/m 600 meter waarbij aan de hand van de formule de voorhoud hoek berekend kan worden. **Long range shooting** hierbij werden afstanden van meer dan 1000 meter bevuurd met als afsluiting een one mile shot (1609 meter).

Live stalk, bij deze stalk moest er zicht op een OP gekregen worden. De OP bestond uit 2 Noorse instructeurs die aan het waarnemen waren. Het doel was om binnen 400 meter van de OP te komen uiteraard zonder gezien te worden. Zodra de FFP (final fire position) betrokken was werd er door de instructeurs gekeken of ze jouw konden onderkennen. Op aftellen van de instructeurs wordt eerst een schot met een 'blank' gedaan om zo te kijken of ze de sniper aan de hand van de mondingsvlam kunnen pinpointen. Was dit niet het geval dan werd er een doelvoorstelling in de OP gezet en op het teken van de instructeurs mocht er gevuld worden.

“Tijdens de oefeningen stond alles in het teken om kennis en ervaring te delen.”

Alternatieve schiethoudingen, waarbij er vanuit of vanaf voertuigen en huizen geschoten kon worden in verschillende schiethoudingen en met gebruik van verschillende materialen zoals statieven of tafels en stoelen. **Canted shooting**, een schiethouding waarbij het wapen 90 graden gekanteld is, hier moest een bepaalde formule toegepast worden omdat er een verandering zit in de kogelbaan. **Counter sniper**, waarbij er in het voorterrein een koppel Noorse snipers lag en deze gedetecteerd moesten worden, aansluitend werd er een schijf gezet bij onderkenning van de snipers en konden we een schot lossen. **High angle shooting**, hierbij werd er op afstanden tot aan 800 meter onder verschillende hoeken geschoten. Ook werden er verschillende technieken uitgelegd om de hoek te bepalen. Aan de hand van de gemeten hoek konden de klikwaardes voor de elevatie bepaald worden.

Tijdens de oefeningen en events stond alles in het teken om kennis en ervaring met de andere nationaliteiten te delen. Dit bestond met name uit de verschillende manieren van het interpreteren van de buiten ballistische invloeden en de verschillende technieken die eenheden gebruiken zoals bijvoorbeeld 2 schutters ipv. 1 schutter en 1 spotter of het gebruik van de verschillende uitrustingsstukken. Er waren ook 2 dagen ingepland waarbij elke eenheid de kans kreeg om een les te geven of een schiet oefening te organiseren. Dit varieerden van lessen over bevindingen van het sniper werk op uitzending tot verschillende schietoefeningen die in de sniper cursussen in de verschillende landen worden gegeven.

Al met al was het een leerzame seminar, het dient zeker de aanbeveling om bij de volgende seminars weer deel te nemen. Zodat we ons als snipers van 42 BLJ altijd kunnen blijven ontwikkelen.

MULTI NATIONAL FORCE PROTECTION COMPANY

Tekst | Kapitein Dennis Schots, C- MN FP Coy, C-42 D "Zwarte Panter" cie

NEDERLANDSE MILITAIREN HELPEN SINDS 2002 MEE AAN DE VEILIGHEID IN AFGHANISTAN. ZE WERKTEN VOORAL IN DE PROVINCIE URUZGAN EN LATER IN KUNDUZ. SINDS 2015 NEEMT NEDERLAND DEEL AAN DE NAVO MISSIE RESOLUTE SUPPORT (RS) IN NOORD-AFGHANISTAN. DE RS MISSIE DRAAGT BIJ OM HET AFGHAANSE VEILIGHEIDSAPPARAAT, LEGER EN POLITIE VERDER OP TE BOUWEN. NEDERLAND LEVERT IN IEDER GEVAL EEN BIJDRAGE TOT EIND 2021.

42 BLJ

42 BLJ levert sinds 2017 een bijdrage aan de RS missie in Train Advise Assist Command North (TAAC N). In de provincie Balkh, een van de Noordelijke provincies van Afghanistan, ligt Mazar-e Sharif (MeS). Hier wordt op diverse vlakken advies gegeven aan de Afghaanse politie en het leger. De internationale adviseurs gaan onder beveiliging van Force Protection (FP) naar hun Afghaanse counterpart, dit is op

diverse locaties in MeS of op een Afghaanse kazerne genaamd Camp Shaheen.

ORGANISATIE EN TAKEN

Binnen TAAC N zijn er drie compagnieën die FP als hoofdtak hebben. Twee Duitse compagnieën en een Multi Nationale Force Protection Company (MN FP Coy). 42D leverde in 2018 de commandant, compagniechef en één peloton voor de MN FP Coy. Tevens hebben wij in deze periode één

adviseur geleverd en hebben een aantal mensen van BLJ ondersteund in het National Support Element (NSE). De MN FP Coy bestaat uit vijf pelotons; A (HUN, Hongarije) peloton, B (HRV, Kroatië) peloton, C (MNE, Montenegro) peloton, D (NLD, Nederland) peloton en E (BEL, België) peloton. En in het totaal heeft de MN FP Coy 140 pax.

De taken van de pelotons zijn bijna allemaal gelijk, alleen het E (BEL) peloton is een verkenningspeloton wat voornamelijk night Ground Defense Area (GDA) patrouilles uitvoert. Dit zijn nachtelijke perimeter patrouilles om onze base, Camp Marmal. Dit doen zij om het gebied rondom de base in kaart te brengen en dit combineren zij met sociale patrouilles en Guardian Angel (GA) taken op Camp Shaheen.

De overige vier pelotons hebben dezelfde taken, zij zorgen voor Force Protection (FP), GA's voor de adviseurs en op rotatie basis zorgen zij voor de beveiliging van de "Safe Haven" op Camp Shaheen. Dit alles in zeer nauwe samenwerking met de Mobile Medical Teams (MMTs) van de geneeskundige dienst.

D (NLD) PELOTON

Het D (NLD) peloton van 42D heeft diverse opdrachten uitgevoerd; beveiligen van adviseurs tijdens hun werk in MeS op 19 verschillende locaties in de stad, GDA patrouilles bij dag en nacht, GA taken op Camp Shaheen, VIP bezoeken ondersteund, een CBRN verkenning naar de enige kunstmestfabriek in AFG uitgevoerd

en doordat de manschappen als GA alleen op pad gaan met een adviseur van een andere nationaliteit verwachten wij van hen ook dat zij de Engelse taal beheersen.

Gedurende de missie moesten de pelotons op niveau blijven. Daarvoor is er meerdere malen per maand een Live Fire eXercise (LFX), Field Training eXercise (FTX) samen met de QRF en op wekelijkse basis getraind met de MMTs. Verder zijn er diverse scenario's ontwikkeld om elke training uitdagender te maken voor het peloton. Al met al een zeer diverse en uitdagende missie voor het peloton, maar zeker ook voor de compagnies-staf. Een multinationale compagnie leiden binnen TAAC N bestaande uit 21 verschillende nationaliteiten, vergt veel geduld, diplomatie, communicatieve vaardigheden en flexibiliteit. >>

samen met een NLD CBRN team en de meerdaagse beveiliging van de adviseurs tijdens de verkiezingen op het Operational Coordination Center Regional (OCCR) in MeS. Ook heeft het peloton vier lange periode doorgebracht op "Safe Haven" Camp Shaheen, waarbij zij verantwoordelijk waren voor de beveiliging en QRF taken. Dit alles vergde een hoog operationeel tempo: elke dag de poort uit en regelmatig meerdere opdrachten per dag en dat met verschillende soorten Duitse voertuigen. Want 42D heeft niet hun eigen voertuigen meegenomen naar Afghanistan, maar wij hebben gebruik gemaakt van Duitse Dingo's, Enoks en Wolfs.

INTERNATIONALE SAMENWERKING

Binnen de MN FP Coy is de voertaal Engels. Alle verschillende nationaliteiten binnen de compagnie praten redelijk goed Engels

“Hier is ruimte voor een quote.”

VERKIEZINGEN

Terug kijkend op de ruim zes maanden kan ik stellen dat wij een bijzondere uitzending hebben meegemaakt. Niet alleen bijzonder vanwege de samenstelling van de MN FP Coy, maar voornamelijk door de veranderingen in Afghanistan. In onze periode is het eerste staakt het vuren ooit tussen de Afghaanse regering en de Taliban tweezijdig afgekondigd. Dit staakt het vuren heeft maar bijna drie weken stand gehouden. Ook hebben de Afghanen voor het eerst in 8 jaar naar de stembus mogen gaan om een nieuw parlement te kiezen, beide unieke gebeurtenissen om mee te mogen maken.

Tijdens deze verkiezingen heeft het D (NLD) pel 24 uur per dag in ploegen gewerkt om de adviseurs en hun Afghaanse counterparts te beschermen en een veilige werkomgeving te bieden op het OCCR. Dit onder

leiding van de MN FP Coy waarbij het A (HUN) pel en B (HRV) pel ondersteund hebben. De CBRN verkenning naar de kunstmest-fabriek was misschien wel de eerste NLD operationele CBRN verkenning.

Deze verkenning was noodzakelijk om een goede inschatting te kunnen maken over de staat van de fabriek en de eventuele TIM dreiging voor alle RS troepen in MeS en omgeving. Onder leiding van de MN FP Coy is deze verkenning uitgevoerd, waarbij het D (NLD) pel in het zwaartepunt zat samen met onze collega's (speciaal overgekomen uit NLD) van 414 CBRN cie.

RESUMÉ

De mannen van 42D hebben een zeer goede prestatie geleverd gedurende hun uit-

zending. De gehele periode is de discipline op een zeer hoog niveau gebleven en de sfeer was altijd top. Alle adviseurs waren zeer te spreken over de MN FP Coy en het D (NLD) peloton in het bijzonder. Ik ben trots op de wijze waarop deze missie verlopen is en kijk met een goed gevoel terug op de afgelopen 6,5 maanden in MeS.

★ SGT. DAVE WINCKERS, COMMANDANT MORTIEREN

Ik ben Sergeant Eerste Klasse Dave Winckers, 39 jaar en woon in Limburg. Ik heb geen kinderen. Mijn hobby was voetballen, maar dat heb ik wegens blessures moeten opgeven. Mijn nieuwe tijdverdrijf is nu lekker wandelen met de hond. Verder ben ik een echte Bourgondiër, hou van een lekker hapje en een drankje. Mijn militaire carrière is als volgt: sinds 2005 in dienst en ben nu bezig met mijn 4e functie binnen de KL. In mijn eerste functie als R1 ben ik in 2009 met TFE9 naar Afghanistan geweest. Na terugkomst ben ik vuurregelaar 81mm geworden bij dezelfde eenheid. Naar deze functie 3 jaar vervuld te hebben heb ik de een instructeursfunctie gaan draaien in Hars-kamp bij het zware wapens. En nu ben ik geland bij 42BLJ- DCie als Commandant Mortieren.

BLJERS OP HERHALING

Tekst | N.C.S.Vroom - Foto's | Herman Pook, Piet Heuts

DE AANMELDING VOOR DEZE BIJZONDERE REÛNIE VAN "KOUDE OORLOG STRIJDBERS" UIT DE JAREN 1963-1978 VERLIEP IN AANVANG AARZELEND. HET BEREIKEN VAN DEZE TOCH WEL OMVANGRIJKE GROEP (CA 10.000) IS NIET EENVOUDIG MAAR MET DE HUIDIGE SOCIALE MEDIA ZIJN VELEN OP TE SPORREN EN AAN TE SCHRIJVEN.

Gelukkig melden zich 103 oud BLJers, sommige met hun echtgenotes, aan de Oirschotse poort, waar zij deels ooit binnengingen om bij 42 Schoolcie te worden opgeleid voor plaatsing in Seedorf. Strijders van alle lichten bleek, maar met een gemeenschappelijke herinnering Seedorf, de vele oefeningen, maar ook plezier,

koffie en vlaai in het nieuwe KEK gebouw. Vervolgens zouden we naar de bioscoopzaal gaan om een korte inleiding te horen en zien. Edoch de huidige staatsecretaris gooide roet niet in het eten, want dat zijn we maar eerst gaan doen. Haar informatie-bijeenkomst over de nieuwe Cao etc regelingen voor het huidige personeel liep

HERDENKEN COLLEGA'S

Tijd voor een wat ernstiger moment, het herdenken van BLJers die door ongevalen of ziekte in de AMX periode ons ontvallen zijn en ook hen die sindsdien niet meer onder ons zijn. Namen werden voorgelezen waarop oud Korporaal Rob Camerik hen present meldde. De krans werd gelegd door de Regimentscommandant gesecondeerd door de oud Kpl TSp Piet Versteeg. Na dit wat serieuzer moment richting de Historische verzameling, waar de AMX die vroeger voor het stafgebouw in Seedorf stond, moest worden onthuld na te zijn opgeknapt, geverfd door het team van de Verzameling. Hier was het de beurt aan de

de kameraadschap. Contacten tussen de oudjes nog van de Ermeloose periode, die de verhuizing naar Seedorf hadden meegemaakt tot de jonkies uit 1978, die de wiseling van de AMX in YPR zagen gebeuren.

WAAROM BIJEENKOMEN

Waar gaat het bij zo'n reünie om? Wat zie en hoor ik over mijn stukje militair verleden en kan ik er met gelijkgestemden over praten. Het liefst met een kamer- of pelotonsgenoot, eventueel oud commandant. Helaas de laatsten lieten verstek gaan, maar hopelijk komen ze bij een volgende gelegenheid wel. Het is voor die oud strijder toch belangrijk om zijn oud groeps-pelotons-of zelfs compagniescommandant weer terug te zien. Ook al had de laatste hem in het verre verleden en "douw" gegeven. Die commandant blijft ook een deel van je geheugendatabase.

ELKAAR TREFFEN EN HOREN EN ZIEN WAAROM SEEDORF

Het onderlinge contact ontstond gelijk bij de

uit. Maar wachten zijn die oud strijders wel gewend en het programma omgooien ook. Dat is wat je in dienst leert anticiperen en je weg vervolgen, dat kunnen Nederlanders. Dus na een vervroegde lunch, alsnog naar de zaal waar ondergetekende een inleiding hield over waarom en hoe we in Seedorf terecht kwamen. En wat deden we er in grote lijnen met welke opdracht. Nu wat gedetailleerder dan destijds mogelijk was, de oorlogsopdracht kon worden uitgelegd en met kaarten verduidelijkt. Alles gelardeerd met korte filmpjes en foto's over vertrek, leven in de kazerne, oefeningen en zowaar kwam ook Mutti Muller voorbij in haar café in het dorp Seedorf. Herkenning en weerzien met een bredere achtergrond. Dat gaf later weer gesprekstof over de grote oefeningen, waar sommigen voor het eerst zoals tijdens oefening Konings Gambiet in een helikopter werden vervoerd om de vijand te verrassen. De Luchtmobielen avant la lettre, kan je BLJ gerust noemen. Dat was dankzij de goede connecties met de Duitse Luftwaffe.

oudste reünist, oud Sergeant Joop Christiaans, om samen met de overste Goossens de AMX tevoorschijn te toveren. Christiaans had ook nog iets bijzonders meegenomen, een CD met muziek van een BLJ-bandje dat in dat eerste jaar in Seedorf was gevormd. (Zie ook zijn verhaal in dit magazine) En in de verzameling kwamen de herinneringen boven, gesprekken met het conservator team gevoerd, documenten zoals een oude artikel uit de Telegraaf bijlage (dank daarvoor) overhandigd. Kortom ook weer herinneren en praten over die toch ingrijpende periode in je jonge leven.

Dat laatste geschiedde uiteraard ook bij de afsluitende borrel in het "Heimbetrieb". Toepasselijker kan haast niet, een stukje Seedorf in Oirschot, zoals het monument een stukje Limburg in Brabant is. Na gesprekken met wildvreemden over een tijd die je nooit zult vergeten, verdween langzamerhand de een na de ander weer huiswaarts.

**BLJers, dank voor
jullie komst naar
Oirschot en hoop jullie
terug te zien bij een
volgende gelegenheid.**

**Heeft iemand nog
interessante dingen, foto's
films etc voor de
Historische verzameling,
neem contact op met
jhmvanommen@mindef.nl**

TOÉN 42BLJ NAAR SEEDORF MOEST, HOE VOELDE DAT ?

Tekst | Auteur

EEN REÛNIE VAN OUD LEDEN VAN BLJ LEVERT VEELAL NIEUWE INFORMATIE OVER HET DOEN EN LATEN VAN DE JAGERS. OOK OP DE AFGELOPEN REÛNIE VAN DE AMX PERIODE WAS DAT HERT GEVAL. ZO KWAM DE OUD DIENSTPLICHTIG SERGEANT GROEPSCOMMANDANT JOOP CHRISTIAANS UIT HAARLEM MET EEN CD, WAAROP DE MUZIEK STAAT VAN EEN BATALJONS BAND UIT DE JAREN 1963-1964. WANT JOOP WAS MEDE VERHUISD VAN DE LEGERPLAATS ERMELO, WAAR BLJ TOEN WAS GELEGERD, NAAR DE LEGERPLAATS SEEDORF. OP VERZOEK HEEFT HIJ EEN BEELD GESCHETST OVER ZIJN DIENSTTIJD MET NAME VAN DIE IN SEEDORF.

1963, WAS EEN BEWOGEN JAAR...

1963: Kennedy sprak bij zijn bezoek aan Berlijn de fameuze woorden "Ich bin ein Berliner"

1963: Maarten Luther King hoopte met, zijn "I have a dream" op 'n betere wereld.

1963: De moord op Kennedy in Dallas en dominee Luther King.

1963: De landmacht krijgt de beschikking over AMX-rupsvoertuigen. "Painfbat." heet 't 42e voortaan.

1963: Het 42e Pantserinfanterie Bataljon Limburgse Jagers verhuist van Ermelo naar Seedorf in Duitsland.

PIROC

Diverse aangewezen specialisten binnen het pantserbataljon kregen, na basis- en eventuele kader- opleiding, 'n AMX-bijbscholing in het toen net geopende "PIROC" (Pantser-Rij-Opleidings-Centrum) te Veldhoven.

ERMELO

Veel van de in Ermelo gestationeerde dienstplichtigen, waren daar slechts enkele weken tevoren geleverd, (ze dachten 't wat rustiger aan te kunnen doen, na de militaire vóór-op-opleidingen, en na de vele bivakjes + velddiensten in Ermelo. (leuke herinnering: met de AMX-punt 50.; schieten op drijvende oefen-doelen op 't IJsselmeer !)

Dus de manschappen in Ermelo waren overrompeld, toen zij door de bataljonsleiding werden ingelicht, dat ... hun bataljon ('t 42e BLJ) **OP KORTE TERMIJN ZOU VERHUIZEN NAAR DUITSLAND!!**

WAAROM NAAR SEEDORF (1963) (NOORD-DUITSLAND) ?

Het Warschaupact, in 1955 opgericht als tegenhanger van de NAVO, werd steeds meer een onbetrouwbare en risicovolle tegenstander van het vrije Westen. Voor de NAVO aanleiding om de Oostgrenzen te versterken. Ook ons leger ging daarom 'n deel van haar parate troepen nabij die Oostgrens legeren. Zij moesten dan de eerste klappen opvangen, voort 't geval het Warschaupact via de Noord-duitsse laagvlakte wilde penetreren!

(van internetsite 42BLJ)>: *"Altijd paraat! Jarenlang oefenden Nederlandse soldaten aan de Oost-Duitse grens om een eventuele aanval vanuit het Oostblok af te slaan. De Russische beer zou golven van tanklegers op ons afsturen, die zeker 48 uur door onze jongens tegengehouden moesten worden" ... Altijd paraat- voor een oorlog die nooit kwam." (mede dank zij inspanning rond "conflict-bestrijding").*

AANKOMST IN SEEDORF (SEPT. 1963)

Vermoeid na de lange treinreis, kwamen de mannen bepakkt met veel bagage aan, op 't stationnetje Godenstedt.

HET VERBLIJF IN SEEDORF

Mijn groep was ingedeeld bij de ACie van kapitein Kamminga. In 1964 werd kapitein Ansink de commandant van de ACie, 'n aimabele leider. 't Was wel even wennen: 5-6 weken tot 't volgende verlof, maar ja, dat was nu eenmaal zó! Onze verblijfkamers waren ruim en licht, en 'n gezellige leuke sfeer met de andere kamergenoten. Ontspanning 's avonds in de compagniesbar, en verder: lezen, brieven schrijven naar vriendin+familie etc. Soms buiten balletje trappen, wat wandelen, of 'n match tussen de manschappen en onderofficieren. En, orgeltje spelen bij de dominee, want die hoorde dat er 'n band was, en vroeg 'n pianospeler+ 2 fluitisten om de zondagse eredienst op te fleuren.

HET DAGELIJKS GEBEUREN

Als pantserinfanteriegroeps-commandant een aardige en volgzame groep leiden, maar de kerels baalden wel van....wat moet ik hiér in Seedorf. En volop bivakjes-stormbaan-speedmarsen-onderhoud wapen+AMX, en meerdere oefenweken op de Hohne/Lüneburger Heide. En dan ook nog: exercitielessen- wachtcommandant -"sergeant v.d. week"(dus weinig nachtrust !), En als NBC-onderofficier onderricht geven, en tijdens oefeningen melden waar z.g. de A-bom was gevallen.....! >>

LOURDES

In 1964 werd door de aalmoezenier voor R.K. militairen een zgn LOURDES-reis georganiseerd (voor maar 150 gulden). Daar had iedereen wel oren naar dus het animo was best groot. Met de trein naar Lourdes (Z-Frankrijk). Daar was 'n groot tentenkamp opgericht, waar militairen uit 30 landen onderdak kregen. Zo konden ze niet alleen het mystieke gebeuren in diverse facetten beleven, maar ook hun buitenlandse collega's ontmoeten.

BLJ-BAND (DE SEEDORFBAND)

Een aantal muzikale bataljonscollega's, hadden de koppen bij elkaar gestoken, met als doel: 'n muziekbandje op te richten. Ontspannen en gezellig! In november 1963 zag de "42-BLJ BAND" 't daglicht! De muzikanten waren: ikzelf als pianist, een drummer, gitarist, klarinettist, saxofonist en een banjospeler. De bataljonscommandant (Overste v.d. Kam) regelde uniforme kleding voor de bandleden. Ook stond hij toe, dat we vrij van dienst kregen, als we wilden oefenen of optreden in de gymzaal, en voor optredens buitenshuis, zoals in Zeven, Hamburg, en Bremen, o.a voor Duits luchtmacht-kader, en Duitse M.P.'s en een bal voor Duitse onderofficieren!

Voor 't 42e bataljon traden we op met het bataljons sinterklaasfeest in de gymzaal, met oudjaar, op de Nieuwjaarsreceptie met een speech van de Brigadecommandant! De meeste bandleden zwaaiden af medio 1964.

SPEELDE JIJ OOK MEE IN DEZE BAND?

Ik heb nog een opname etc. van deze band en fotos zie website www.limburgsejagers.nl

Geef je contactgegevens + mailadres even door, via 'n What's-app berichtje of 'n Sms of spreek 'n voicemailbericht in op nummer 06-2121.6377.

BEKNOPT C.V. VAN JOOP CHRISTIAANS

Na beëindiging van m'n militaire dienst eind 1964, heb ik twee jaar 'n aantal vakstudies gevolgd op 't gebied van woninginrichting en meubelen, d.w.z. materiaalkennis, + historische stijl-leer, +bedrijfskunde. Eind 1965, kwam ik in 't bedrijf van m'n ouders in Haarlem. Twee grote, mooie meubelwinkels, met een uitgebreide keuze in artikelen voor complete woninginrichting, met 24 man personeel.

Tussen de bedrijven door besteedde ik vrij veel tijd, in diverse werkgroepen, aan onze parochiekerk, waar onder ook 't opstellen van een Parochieel Beleidsplan, en vicevoorzitterschap. In 1985 opende ik nòg een winkel voor jong wonen in Bussum, onder de naam Inkets, welke ik in 1988 verkocht aan 'n collega. Elke dag 80 km. rijden werd me toch iets teveel. En begon een nieuwe winkel in Cruquius, vlakbij Haarlem, onder de naam LIVIK. In 1995 verkocht ik, om gezondheidsredenen, die winkel aan een andere collega.

Al een aantal jaren doe ik vrijwilligerswerk in vier bejaardenhuizen in Haarlem e.o., t.w.: pianospelen, waarbij de oudjes lekker meezingen. Ontspannend, en dankbaar werk!

'n Groet aan alle oud-Jagers uit mijn Seedorfperiode 1963/1964, en bijzonder aan de band-leden die in 't Seedorf-bandje destijds ook meespeelden!!

HERINNERINGEN AAN 10 MEI 1940

Tekst | Auteur

NOG ALTIJD EEN BELADEN DATUM VOOR ONS LAND. NA RUIM 100 JAAR VALT EEN BUURLAND ONS LAND GEWAPENDERHAND BINNEN, ZONDER ENIGE OORLOGSVERKLARING! TOT OP DE DAG VAN VANDAAG WORDT TERUGGEGREPEN NAAR DIER JAREN VAN VOOR EN TIJDENS DIE OORLOG, ONZE ENIGE OORLOG OP HET HUIDIGE GRONDGEBIED VAN ONS KONINKRIJK. HET WOORD FASCIST KOMT WEKELIJKS ZO NIET DAGELIJKS IN DE PERS VOORBIJ. MAAR WAT OP DIE MOOIE DAG IN MEI WERKELIJK GEBEURD IS, WEEET NAGENOEG NIEMAND MEER. VAN DE INGEZETTE MILITAIREN ONZE VERDEDIGERS, LEEFT OP EEN ENKELING NIEMAND MEER.

Gelukkig komen steeds meer amateur historici en geïnteresseerden in WO II uit de regio's, waar destijds strijd is geleverd, in 't "geweer", of te wel bestuderen, onderzoeken, publiceren en herstellen herplaatsen artefacten, zoals kazematten en monumenten.

KESSEL

Zo ook in Kessel aan de Maas gelegen. Daar werd op 1 september jl een plaquette, die door het opheffen van de gemeente Kessel in vergetelheid was geraakt, weer een plaats gegeven in de gemeenschap. Het betrof een dankbetuiging van de gemobiliseerde militairen van 3e compagnie

van het 3e bataljon van het 41e Regiment Infanterie, die in Kessel in kwartier lagen en op die 10e Mei stand hebben gehouden aan de Maasover in hun kazematten en loopgraven. Zij verhinderden met hun toch beperkte vuurkracht de overgang van de Maas door Duitse troepen. Helaas hadden die wat zuidelijker meer succes en na voet aan de westzijde van de Maas te hebben gezet konden ze de strijders in Kessel "oprollen" van uit de flank. De voorzitter van het Comité Dodenherdenking Kessel de heer Johan Knippenberg heeft zich hard gemaakt om de plaquette die in een gemeentelijk depot lag een nieuwe bestemming te geven in de RK kerk van

het dorp. In die kerk vond bij de zaterdagavond mis een plechtige her-onthulling van de plaquette plaats door de burgemeester van de fusiegemeente Peel en Maas, mevrouw Delissen-van Tongerlo. Naast de plaquette waren twee leden van het Regiment als erewacht geposteerd. De plaquette krijgt een prominente plaats in het voorportaal van de kerk zodat alle Kerkgangers en bezoekers het kunnen aanschouwen en bewust worden van de inzet in mei 1940. >>

MOOK - KATWIJK - CUIJK

2e Bataljon 26e Regiment Infanterie

In het noorden van Limburg is de Stichting Standhouden (www.stichtingstandhouden.nl) actief op het gebied van de strijd aan de Maas en wel bij Katwijk aan de Maas. Hun doelstelling is de zgn Rivierkazemat volledig te restaureren en in stand te houden ten behoeve van educatie aan basis-en middelbare scholen van de gemeente Cuijk en derden oa Defensieonderdelen. Met ondersteuning van oa genisten is de kazemat weer ontdaan van begroeiing en uitgegraven en later zoveel mogelijk hersteld van de impact van de beschietingen. Niet alleen aan de buitenzijde maar ook de binnenzijde is de kazemat weer zoveel mogelijk in authentieke staat teruggebracht, zoals de beelden laten zien. In Katwijk is op 12 juli 1947 een monument voor de gevallen onthuld door de oud Commandant Veldleger Luitenant-generaal Baron van Voorst tot Voorst,

Naast de Stichting Standhouden is Hein Veld, een amateur historicus, ook actief om de oorlogsdag en de voorafgaande jaren en de afloop na de oorlog te bestuderen. Hij heeft naast een klein huismuseum, een website www.standhouden.nl en facebook www.facebook.com/standhouden.nl,

waar hij informatie deelt over de strijd in het vak Mook - Katwijk en Cuijk, Sint Agatha, Gennep, Oefelt en Haps. Over deze strijd is in 2016 een boek verschenen van de hand van A.M.A.Goossens, Het gevecht bij Mook en Middelaar: mei 1940 van uitgeverij Aspekt ISBN-13: 978946338027

ODILAPEEL

De gesneuvelden van **2e Bataljon van het 2e Regiment Infanterie** bij het monument in Odilapeel werden jaarlijks door de Peelbond oud leden van het voornoemde bataljon georganiseerd. Na overlijden van deze oud militairen kwam er een eind aan de herdenking die gelukkig door het plaatselijk Oranje comité weer in ere is hersteld. Nu komen jaarlijks op 4 mei velen waaronder kinderen uit het dorp en omgeving naar het mooi uit baksteen opgetrokken monument om de gesneuvelden te herdenken. Ook het Regiment is jaarlijks daarbij vertegenwoordigd door Lkol van der Ploeg, die er namens de Commandant een

korte toespraak houdt en een krans legt. Het monument heeft een toevoeging gekregen door twee uit grillige bomen vervaardigde houtsculpturen, die verbondenheid en vrede symboliseren.

HEUMEN

Ook in Heumen is de herdenking bij het monument voor de gesneuvelden van het 1e Bataljon van het **26e Regiment Infanterie** weer in ere hersteld. Dit bataljon had de verdediging van het Maas-Waal kanaal voor zijn rekening. Een moeilijke opgave die vanuit de vele kleine kazematten werd gevoerd met ondersteuning van o.a. pantserafweergeschut.

Dat de strijd niet altijd goed geleid werd blijkt uit correspondentie over de inzet van een van de compagniescommandanten. Een reserveofficier die ineens in een oorlogssituatie werd geplaatst en leiding moest geven in een hels gevecht. Die informatie kwam van een verzamelaar van de periode 1939-1940 Bert Jan Dierik die het uniform heeft van kapitein Deutz, commandant van de tweede compagnie, die bij Diervoort - Hatert het kanaal verdedigde. Uit in zijn bezit zijnde verklaringen van leden van de compagnie komt naar voren dat deze kapitein bij het gevecht verdwenen was, waar zijn kader en manschappen zich met hand en tand weerden. Ook dat gebeurde er op die meidag 1940. Van de gevechten van dit bataljon is een boek verschenen van A.M.A. Goossens, *Strijd aan het Maas-Waal Kanaal*, uitgeverij Aspect, ISBN: 9789463380263. Een zeer gedetailleerde beschrijving van de ongelijke strijd.

Al met al kan worden gesteld dat de Meidagen bij het grote publiek op de achtergrond zijn geraakt maar dat vele belangstellenden zich erin verdiepen en tot nieuwe inzichten komen om die bijzondere dag vast te leggen op papier, monumenten restaureren verfraaien, kazematten er zijn er nog vele in Limburg en elders in het land restaureren en gebruiken voor educatie. Dank daar voor zo blijft het Krijgsmacht en Regiments erfgoed bewaard en wordt toegankelijk voor velen.

BASIC MOUNTAIN COURSE

Tekst | Auteur

NAAR AANLEIDING VAN EERDERE SAMENWERKING MET HET FRANSE 93^E RÉGIMENT D'ARTILLERIE DE MONTAGNE (RAM) TIJDENS DE OEFENINGEN PURPLE WINDMILL (NL) EN CAS ALPS (FR) IS EEN VERDER UITWISSELINGSTRAJECT OPGESTART. DIT TRAJECT BEHELST DE KOMST VAN EEN FRANSE SERGEANT IN OIRSCHOT, ALSMEDE DE DEELNAME VAN DRIE NEDERLANDSE MILITAIRES AAN DE FRANSE BERGTRAINING.

Tlnt Roy (Acie), Sgt Rick (Dcie) en Kpl Mitchell (Acie) zijn afgereisd naar de Franse Alpen in de omgeving van Grenoble voor de bergtraining. Na een rustige opstart stond de eerste week in het teken van acclimatiseren en wennen aan het verplaatsen en klimmen in de bergen. De tweede week speelde zich af in de omgeving van Valloire. Hier werd het niveau van de eerste week overstegen en werden bekende bergtoppen zoals le Grand Galibier (3228m) aangedaan. Er was een gezonde combinatie tussen fysieke beklimmingen en het rela-

“De geslaagde oefening legt een solide basis voor een goede samenwerking.”

tief ontspannen tijdens het rotsklimmen. De bergtraining werd in de derde week afgesloten in Alpe d'Huez. Dit prachtige gebied was het toneel van een week met meer rust en de technische en fysieke eindtest van de cursus. Allereerst diende een technische test gehaald te worden. Deze test bestond uit een rotsklim van ongeveer 15-20m op een 5B parcours inclusief afdaling middels abseilen. Hierna werd de rugzak gecontroleerd op verplichte (nood)artikelen. De test werd afgesloten met enkele technische oefeningen op een ijshelling

met spikes en een ijsbijl. Op de laatste dag van de cursus weerhield alleen de fysieke test de cursisten nog van de felbegeerde berg kwalificatie. Deze test bestond uit het afleggen van een parcours van 12 kilometer, met 1200m hoogteverschil. De cursisten gingen de berg op en nadat de top werd bereikt, renden ze terug naar het beginpunt met een rugzak van 14 kilo. De eis voor het positief afsluiten van de cursus was het parcours afleggen binnen 4 uur. De Nederlanders hebben hierbij een goede prestatie neergezet en allemaal de kwalificatie binnengehaald. Sgt Rick finishte knap als tweede van de gehele lichter met een tijd van 3 uur en 17minuten. Kpl Mitchell, 3 uur en 40 minuten, en Tlnt Roy, 3 uur en 41 minuten, volgden.

“Hier is ruimte voor een quote.”

Door de wederzijdse positieve ervaring is de Nederlandse equipe van BLJ uitgenodigd voor de 4-weekse wintertraining in 2019. Tevens is het voornemen vanuit Franse zijde uitgesproken om jaarlijks Nederlandse militairen te kwalificeren voor deze (zomer)bergcursus.

De geslaagde oefening legt een solide basis voor een nog betere samenwerking tussen de Limburgse Jagers en het 93e Régiment d'Artillerie de Montagne.

50STE REÜNIE 425^E BATALJON INFANTERIE, DE TREKVOGELS

Tekst | Cees vander Ploeg - Foto's | Herman Pook en Georgios Polysakis

DE REGIMENTSSPREUK "VOOR ELKAAR ALTIJD" MAG ZEKER GELDEN VOOR DE REÜNISTEN VAN HET 425^E BATALJON INFANTERIE. AFGELOPEN 26 OKTOBER KWAMEN 15 OUD LEDEN, VETERANEN MET DE LEEFTIJD 90 + VOOR DE 50STE MAAL BIJEEN IN DE LEGERPLAATS OIRSCHOT. EEN UNICUM VOOR DEZE MANNEN DIE ALS EEN VAN DE LAATSTE BATALJONS WERDEN UITGEZONDEN NAAR NEDERLANDS-INDIË OM DAAR ORDE EN RUST TE BRENGEN IN DE GORDEL VAN SMARAGD. ORDE EN RUST WAAR HUN KAMERADEN DAT AL SINDE 1945 MET WISSELEND SUCCES ZICH VOOR INGEZET HADDEN.

Opgeleid als Lichteing 48-1 in Nederland vertrok het op 25 maart 1949 naar Indië, waar de compagnieën bij diverse al aanwezige bataljons een aanvullende training kregen om later als bataljon een eigen opdracht kreeg in Midden Java. Op 19 juni kreeg het bataljon een zware slag als de TNI, de opponent van Indische vrijheidsstrijders, bij een aanval op een trein drie leden doden en vier gevangen namen. Uiteindelijk verloor het bataljon 14 kameraden, die rusten in de Indonesische grond. Dat er niet meer doden en gewonden vielen kwam door dat op 27 december 1949 Nederland uiteindelijk de soevereiniteit overdroeg aan de Indonesiërs. Waar eerst werd gestreden moesten de mannen van

de **Trekvogels** of **Vier- en Een Kwart** zoals hun bijnamen luiden, samenwerken om de macht over te dragen. Eerst vechten

“Voor elkaar Altijd is geen loze kreet voor deze groep.”

tegen de TNI en nadien als “een verslagen leger” de terugtocht aanvaardden zoals hun sergeant gewondenverzorger, Anton. P. de Graaff, dat schrijft in zijn boek “Het vergeten leger”. Een van de twintig !! boeken, die hij schreef over zijn tijd in Indië. Het bataljon

werd op 17 september 1950 gerepatriëerd om op 10 oktober 1950 in IJmuiden weer in Nederland te arriveren.

Voor elkaar Altijd is geen loze kreet voor deze groep jonge Nederlanders, die door een reünie-comité opgeroepen werden om in 1959 naar Utrecht te komen om elkaar weer terug te zien en te spreken over die verlengde diensttijd en het leven in de tropen. En dat deden ze ook het jaar erna maar nu in Venlo op de Frederik Hendrik Kazerne aldaar. Ook werd een plaquette met de namen van hun 14 gesneuvelden en overleden kameraden aan een van de oude toegangspilaren aangeboden. De opmaat voor ons toen nog op te richten

monument. Uiteindelijk zouden alle zgn "Indië bataljons" hun voorbeeld volgen.

En ze hielden het vol elk jaar weer nu in Oirschot bijeen voor de 50ste maal bijeen met de 15 "laatsten der sterken" en hun echtgenoten en/of begeleiders. Onze veteranencommissaris Cees van der Ploeg had alles tot in de puntjes verzorgd. Met als Eregast onze Gouverneur van Limburg, Drs. Theo Bovens, zoon en schoonzoon van Indië-veteranen. Met die achtergrond voelde hij zich "senang" midden tussen de veteranen. Dat bleek ook uit zijn toespraak bij de herdenking van de gesneuvelden. Na het welkomstwoord en memorieren van het overlijden van oud kameraden, sprak de Regimentscommandant Overste Ralf Goossens. Hij legde verbanden met het verblijf en omstandigheden in Indië met de situatie van de huidige militairen in bij voorbeeld Afghanistan.

Op de waardige herdenking van de 14 gesneuvelde kameraden bij ons mooie monument, welke werd opgeluisterd >>

“Hier is ruimte voor een quote.”

door een koper ensemble van het Fanfareorkest Nationale Reserve, en waar een detachement van 90 leden van 42 BLJ van getuige waren, haalde de Gouverneur de woorden aan van de inmiddels overleden Trekvogel “Piet van Maris” uit zijn boek “Herinneringen aan mijn diensttijd en uitzending naar Indië”:

Wij zijn veranderd door het leven in de gloeiende tropenzon, Wij zijn veranderd door onze angsten, Wij zijn veranderd door de hechte kameraadschap..., met die kameraadschap heeft u iets gewonnen ten opzichte van hen die niet naar Indië zijn geweest.

Nederland had het geld niet om u van fatsoenlijk materieel en voedsel te voorzien, zo vervolgde de gouverneur, maar ook geen respect, terwijl u werd weggestuurd om “vrede en orde” te brengen, maar ondertussen uw vege lijf en dat van uw kameraden moest zien te redden. Alsnog moeten we dat respect betuigen.

Na de herdenking werd er uiteraard een blauwe hap geserveerd. En om de Oosterse sferen weer zicht- en hoorbaar te maken voor onze oude veteranen was er een optreden van de dansgroep van “Arena Budaya Indonesia”. Een enkele veteraan waagde het zelfs om een dansje mee te doen.

Dank zij de medewerking van velen is deze dag zeer gewaardeerd door de mannen van 425 BI. En ondanks de hoge leeftijd namen de mannen afscheid onder het motto tot de 51ste.

GROTE INTERNATIONALE OEFENINGEN

Tekst | N.C.S.Vroom - Foto's | collectie Historische Verzameling LJ

AFGELOPEN NOVEMBER HEEFT DE NATO VOOR HET EERST NA HET EINDE VAN DE KOUDE OORLOG WEER EEN ZEER GROTE INTERNATIONALE OEFENING GEHOUDEN. DE VIJAND VALT UIT HET NOORDEN NOORWEGEN BINNEN EN HET SCANDINAVISCH LAND ROEPT DE HULP IN VAN DE NAVO-BONDGENOTEN. DAT WAS HET SCENARIO BIJ DEZE GROTE OEFENING VAN HET MILITAIRE BONDGENOOTSCHAP.

Met bijna 50.000 man is de oefening, genaamd Trident Juncture, de grootste sinds het einde van de Koude Oorlog. Volgens Timo Koster, directeur defensiebeleid bij de NAVO, moeten we klaar zijn voor elk mogelijk scenario. "Je kunt niet alleen zeggen dat de wereld instabiel is geworden. We moeten laten zien dat we een crisissituatie aankunnen." "Tijdens de Koude Oorlog waren zulke grote oefeningen routine, maar nu hebben we het lang niet gedaan. Dus is het goed om te kijken of we alles nog kunnen." Koster is ervan overtuigd dat er gebreken aan het licht zullen komen. "Daar is het een oefening voor. Ditmaal was er geen rol voor de Jagers van BLJ weggelegd, maar onze Regimentsoudste, Brigade-generaal Querido, die deel uitmaakt van de staf van het Duits -Nederlandse Legerkorps was wel van de partij.

VIJFTIGER JAREN

Toch zullen veel oud Limburgse Jagers bij het horen en lezen over deze oefening terugdenken aan die grote internationale oefeningen, die ze hebben meegemaakt in hun dienstperiode deel uitmakend van het 16e, BLJ, het 17e BLJ. >>

Oefening Grand Repulse - Met trein naar oefengebied

Oefening Battle Royal Overste Sierksma, C-432 BLJ in Duits Café

Oefening „Battle Royal” reeds geëindigd

Min. Staf roemt enthousiasme der soldaten en prijst Limb. Jagers

Atoomkanonnen blijven in drassig terrein steken

(Van onze verslaggever)

SENNELAGER, 27 Sept. — Terwijl minister Staf in het café van de familie Robert in Weesbreeken, gelegen aan de weg van Waandorf naar Lappeldi, zijn persconferentie hield, waaraan ook Nederlandse persman gezind was, hebben de helden het einde van de zomercursus „Battle Royal” laten bliken. De Nederlandse minister wist daarvan nog niets. Toevallig tijd zaten redacteuren van Weesbreeken twee aaneenkaarige diep in de grond en men kan met geen man en macht de moenters vrijmaken uit het vuur kunnen bevoorraden terrein. Dit levert het bewijs, dat deze enorme gewaarden van lichte aan in drassig terrein niet te verplaatsen zijn dat men er dus in een doelpoging aan het laatste front moet tal kunnen gebruiken.

Was de laatste dagen het leger aan het front een beetje dood, van hoogten zijn toch nog twee Nederlandse soldaten met hoopen over de Lappe gekomen en hebben zij de Canadese overtuigd in krijgsgevangenschap. Canadese soldaten werden in pyrote gezongen afgevoerd en dat was een lichte naar de hand van de Jagers, die daarbij graag zijn rechtvaardigheid geofferd, die hadden vrees op vlak ten de wapen over de rivier gebracht en thans was dat het, waarden van Amerikaanse expeditie, toen hij tegen de tweede secretaris van het Amerikaanse ministerie van oorlog zei, dat de Nederlanders het goed hadden gedaan.

Minister Staf, heeft ruzie achter en kon het niet uitzien, gezegd, dat hij tevreden was over vele dingen, maar dat hij, zoals ook vele andere deskundigen, ook nog vele

wensen en grieven had. Hij roemde het enthousiasme der soldaten die hij Waandorf de brug overvoerd en hij gaf grote ver van de Limburgse Jagers, die ook door buitenlandse „Actante 21 ger” werden genoemd. Hij prees de samenwerking tussen Nederlanders en Engelsen, alomte de verbanden en de voorzorg der compagnieën. Over maer-dicht-slime en camouflages was hij niet zo tevreden, en zeker ook niet over de vele verbruikspostjes, die er het gevolg van waren.

Het was ’s ministers mening, dat er nog er Engelsen in Duitsland blijven, er ook gezinsheid van het leger van inspanningen alder zal zijn. Volgens minister Staf was maarstakal juist zeer, en generaal Gale geweest tevreden. Engelsen wisten niet en antwoord uit Nederland and verricht. Hij wensde, dat de schied in het manoeuvre-terrein hier en daar nogal hetzelfde is. Wij betalen daar schied door aan de Engelsen.

De aaneenloer zal de huidige organisatie leest niet op de laatste, doch de verbanden zal

ben nog zwaarder worden betaald. In de toekomst zullen de helioopters meer worden bezet, hetal voor verkeer van vrachten, hetal voor het bereiden van een grotere bewegelijkheid van de laatste commandanten.

Maar er zijn nog berichten te over. Als Jager 200 de minister wensde, dat in te gemakkelij uit de lucht kunnen worden bezet, en hij was van mening, dat de kosten zeer hoog waren. Niet 10 (meer) rond 20 helioopters kunnen worden naar Nederland ter beschikking.

HET TENUE VAN HET LEGER

Vonk tot de minister, dat de uniformen niet worden veranderd. Maar dat er gezocht wordt naar efficiënte gewestkleding. Ook de versieringen van het gekleed leger worden overweerd, zodat officieren gemakkelijker te onderscheiden kunnen worden. De lichte uniformen zullen niet meer op de krag, maar op de mouw worden gedragen. Prima bezwaar droeg er al bij de opening der Staten-Generaal.

De aanwezig van het kledingstuk was het laatste schied.

Of er voor de toekomstige uniformen zullen komen, betuigde de minister, omdat bij de Amerikanen de jerg in gebruik is, die zeer goed blijkt.

Minister Staf keert Dinsdag naar Nederland terug. De troepen zullen welks volgen. Met een goede indruk heeft hij huiswaarts, daarbij een studeelike waardering uitbrengen voor de ondersteuning bij de diverse onderdelen.

Ook de heel oude jagers, kunnen zich mogelijk nog de drie grote oefeningen in de vijftiger jaren van de vorige eeuw herinneren, Holt Fast (1952), Grand Repulse (1953) en Battle Royal (1954). Het 322e Bataljon en 432e Bataljon Limburgse Jagers was duidelijk aanwezig. Verslagen in de dagbladen logen er niet om. Maar alles ging destijds naar het oefengebied per trein en te voet verder. Battle Royal was een van de zo niet de grootste oefening uit de NATO geschiedenis. In totaal deden 137.000 militairen mee, Belgen, Britten, Canadezen, Engelsen, 40.000 !!! Nederlanders en in mindere aantallen Amerikanen. En heel bijzonder was speciaal kantinegeld dat alleen tijdens deze oefeningen kon worden gebruikt

Kantine geld voor oefeningen

ZESTIGERJAREN

Na het Franse Intermezzo, de zgn periode La Courtine, werden in de tweede helft van de zestiger jaren de draad weer opgepakt met grote internationale oefeningen waar zowel het 16e bataljon LJ als 42e Bataljon deelnamen, dat kwam mede dat beide bataljons behoorden tot de 4e Divisie. Zo waren ze elkaars tegenpartij in de oefening Konings Gambiet in 1967. Het 42e deed ook in 1967 mee aan oefening Edeldraak. Ook in de jaren die volgden werd de strijd in West Duitsland uitgevochten . De Noord Duitse laagvlakte, waar weinig grote steden liggen en ook veel rivieren die noord zuid lopen boden de gelegenheid tot grote verplaatsingen, rivierovergangen, tankaanvallen over de lege landerijen, Uit testen van verbindingen etc. En in 1968 was de naam van de Oefening Edelman. In 1969 vochten het 16e als het 42e mee in de oefening Torenvalk. Een oefening die met regelmaat 'IJs-kast' kreeg niet van wege de kou maar de hitte, die het asfalt onder de rupsen deed smelten. Dat waren door Nederlandse staven geleide oefeningen met deelname van Duitse, Belgische, Britse en Deense eenheden en of luchtsteun. Maar de 41e brigade in Seedorf werd ook ingezet in door de Bundeswehr geleide oefeningen, als Hermelin in november 1967. >>

Oefening Konings Gambiet met 16 BLJ

Nederland houdt grote militaire oefeningen

CELLE. — In West-Duitsland, tussen Celle en Braunschweig (nabij de Oost-duitse grens) is vannacht in een 80 bij 30 kilometer metend gebied, een Nederlandse landmachtoefening begonnen, waaraan rond 8000 man en 2000 voertuigen deelnemen. „Koningsgambiet”, zoals de oefening heet, is een van de meest massale oefeningen van na de oorlog, sinds de jaren vijftig zelf de grootste Nederlandse militaire oefening in de Bondsrepubliek.

Aan de oefeningen nemen deel een pantserinfanteriebrigade uit Oirschot en een pantserbrigade uit het Duitse Seedorf en helikopters van de Duitse luchtmacht, die luchtlandingstroepen zullen afzetten, plus 150 vliegtuigen uit Nederland, België, Duitsland, Groot-Brittannië en Denemarken.

Oefening Hermelin

Oefening Big Ferro
Heli-inzet 42 BLJ

Ook 16 BLJ deed mee met Big Ferro

Landmacht probleemloos over Duitse grens

ARNHEM (ANP) - De Nederlandse landmacht is gisteren in alle vroegte zonder grote problemen in lange colonnes de grens over getrokken voor haar vijfjaarlijkse oefening op de Noordduitse laagvlakte. Bijna 26.000 manschappen (het gehele eerste en enige legercorps) en 2.400 gepantserde gevechtsvoertuigen doen aan de oefening, Saxon Drive geheten, mee.

De landmacht-colonnes maakten gebruik van drie grensovergangen: Denekamp, Bellingwolde en Nieuw-Schoonebeek. Ze reden zoveel mogelijk over wegen, waar doorgaans weinig burgerverkeer is.

ZEVENTIGER JAREN

Het oefenen in grote internationale verbanden nam in de zeventiger jaren een grote vlucht. Door toedoen van Generaal Meijnderts inmiddels opgeklimmen tot C 1e Legerkorps werd in najaar 1973 de tot dan grootste oefening onder KL leiding georganiseerd, Big Ferro. De naam zegt het al met veel pantservoertuigen uitgeruste 1e en 4e Divisie aangevuld met Duitse eenheden oa 8e Panzerdivisie en Belgische en Amerikaanse eenheden. 24000 Nederlanders, 15000 Duitsers, 750 Belgen en 750

Amerikanen trekken met en tegen elkaar strijde in deze eerste zgn vrije oefening. Een oefening waar de uitkomst afhankelijk was van de planning en uitvoering van de commandanten en eenheden.

Maar eerst werd er in 1972 een divisie geleide oefening Octo Alter uitgevoerd en ter voor bereiding op Big Ferro werd in voorjaar 1973 oefening Little Ferro afgewikkeld. En dan in 1976 met de Duitsers op pad in Oefening Grosser Bär .

In 1977 ging de Acie mee op stap met oefening Inter Action. Op maat naar weer een grote Legerkorpsgeleide oefening in 1978 Saxon Drive. En weer met de Duitsers in 1979 Harte Faust. Noord Duitsland wist dat het werd verdedigd im Ernstfall, maar had ook een prijs te betalen van verschmutzte wegen, colonnes op autobanen en binnenwegen. Schade aan landerijen, ga zo maar door. Maar de Bäcker verkocht meer "Frische Brotchen". Was allemaal voor een goed doel uiteraard!!!, de vrede en vrijheid.

Halve compagnie in de heli tijdens oefening Autumn Sweep

Rustmoment van de colonne tijdens oefening Atlantic Lion

TACHTIGER JAREN

Het lijkt wel of we de eindsprint nemen, al weten we dan nog niet dat aan het eind van dit decennium de Koude oorlog wordt gewonnen, zoveel oefeningen worden gehouden. En 42 BLJ moet nu alleen het eikenloof hoog houden, immers het bourgondische Oirschotse 16e is in 1975 in de mottenballen gedaan. Gelijk in 1980 begint het met de Klaver Go Go, het jaar erop met Clover Fortune, met in 1983 Young Lion als voorbereiding op weer een LK oefening dat jaar Atlantic Lion. In 1984 gaat het bataljon op de Britse toer in Oefening Spear Point. In 1985 is het Klaver Jas, gevolgd in 1986 met Cattle Clash wat door het slechte weer de bijnaam Crash krijgt. Ook oefent het bataljon voor het eerst met Denen in 1986 in de oefening Bold Guard. Tussen door mag een deel van het bataljon in 1985 met de Duitse oefening Trutziger Sachsen meedoen, om in 1987 weer op de mat gaan met Certain Strike, uiteraard met Ami's, Duitsers en Engelsen. Dan in 1988 weer de vijfjaarlijkse LK oefening nu met de naam Free Lion, waar naast 42 BLJ ook het 17 BLJ, dat in 1987 tot het regiment was toegetreden, mee deed. En net voor de val van muur en IJzeren Gordijn in oktober 1989 Autumn Sweep.

Het was wat, maar dankzij al deze oefeningen en vele honderd duizenden militairen hebben we gewonnen.

Voor grote oefening
Bijna 10.000
 militairen naar
 West-Duitsland

DEN HAAG - Bijna tienduizend militairen gaan maandag 23 november voor een oefening van de vierde divisie van het Nederlandse leger naar West-Duitsland. De oefening „Clover Fortune“ (klaver vier) speelt zich af in het gebied tussen de Ems en de Weser en duurt een kleine twee weken. Er zijn 2500 voertuigen bij betrokken. Eind volgende week vertrekken de tanks en pantservoertuigen al naar het oefengebied. De militairen van de 42ste en 43ste pantserinfanteriebrigade uit Assen en Havelte gaan de maandag daarop weg. Verder wordt aan de oefening meegedaan door de 41ste pantserbrigade die in het Westduitse Seedorf is gelegerd.

Ter ondersteuning van de oefening, die onder leiding staat van de commandant van de vierde divisie, generaal-majoor A. L. Hijmans, worden ook reserve-officieren opgeroepen van de staven van mobilisabele brigades. Voorta doen er commando's uit Roosendaal mee, een compagnie van het korps mariniers, logistieke- en verbindingseenheden, lichte luchtdoelartillerie en helikopters. Ook Amerikanen, Britten en Westduitsers komen in het draaiboek voor.

Maar nu komt het, we hebben wel enkele foto's van de voorgaande besproken oefeningen, maar veel te weinig. En ook documentatie, als voorlichtingsboekjes, oefenstukken kaarten etc. Heeft U die nog op zolder in een doos, of kast?

Zoek en draag het over aan de Historische Verzameling in Oirschot. Voor documenten en foto's stuur ze naar de conservator HV RLJ p/a Areven 6, 6093 GM Heythuyzen. Voor scans van foto's (300 dpi, maar beter 600 dpi) naar vroom@home.nl, Wel aangeven welke oefening, evt waar, wanneer en wie erop staan. Doen voor Uw Regiment, haar historie en toekomst.

EINZELKAMPFER

Tekst | ELT T.B. (Tjerk) Uhrlep, PC ehd 5, 42 BLJ B (Bulldog) Compagnie

DEZE ZOMER HEEFT LUITENANT UHRLEP DE GELEGENHEID GEKREGEN OM DE CURSUS EINZELKAMPFER IN DE BUNDERWEHR TE MOGEN VOLGEN EN UITERAARD TE VOLBRENGEN. DAT DAT LAATSTE NIET ZO EENVOUDIG IS, GEEFT HIJ AAN IN ZIJN BESCHRIJVING VAN DE CURSUS. DIT OM U LEZER TE INFORMEREN WAT ER BUITEN OPTREDEN IN GROEPS/PELOTOMNS/COMPAGNIESVERBAND NOG MEER GEBEURD BINNEN HET BATALJON.

Sinds de invoering van het boxer gevechtsvoertuig ligt de kern van de gevechtskracht van de 13e Lichte Brigade vooral bij de uitgestegen infanterie. De kansen

te beschikken om effectief te kunnen zijn. Daarnaast brengen deze eigenschappen van het gevecht het risico met zich mee dat groepen afgesneden raken van eigen

“In de cursus worden alle tools aangeleerd die benodigd zijn om te overleven.”

van MOT eenheden liggen, op basis van de eerste ervaringsgegevens, vooral in het optreden in onoverzichtelijk terrein op geringe afstand van de vijand. De uitgestegen infanterie kan in deze omgeving chaos uitbuiten en verassend zijn. Bij dit snelle en complexe gevecht is het noodzakelijk om over de juiste offensieve mindset

troepen. Om deze offensieve mindset te trainen en de kennis binnen de brigade te vergroten heb ik in augustus 2018 deelgenomen aan de Duitse Einzelkämpfer opleiding.

TRADITIE EN GESCHIEDENIS

De Einzelkämpfer opleiding kent een lan-

ge traditie en geschiedenis. Alles in de cursus staat in het teken van leidinggeven onder zware omstandigheden achter vijandelijke linies. Eenieder wordt, ongeacht de rang, opgeleid tot een “Führer einer auf sich gestellten Gruppe” (leider van een op zichzelf aangewezen groep). Onder verzwaarde omstandigheden worden cursisten getest op hun doorzettingsvermogen, fysieke en mentale veerkracht, leiderschapskwaliteiten en hun besluitvaardigheid na zware fysieke inspanning. Een belangrijk vormingsdoel dat hiermee samenhangt is gevechtsbereidheid. In de gehele cursus staat de wil om te vechten en te overleven centraal.

TACTISCHE SETTING EN UITGANGSPOSITIE

De tactische setting en uitgangspositie van de cursus is dat een groep afgesneden is van eigen troepen door een helikopter-crash tijdens een verplaatsing boven vijandelijk gebied. De hoofdtak van de groep is dan ook om te exfiltreren (Durchschlagen) naar een rendez-vous punt (RV). Gedurende de cursus worden alle tools aangeleerd die benodigd zijn om te overleven

in bovengenoemde situatie. De volgende onderwerpen komen aan bod:

- Klimmen, afdalen en knopen
- Oriënteren bij dag en bij nacht
- Vallen maken, vissen en slachten
- SERE (Survival, Evasion, Resistance, Escape)
- Conduct After Capture procedures
- Personnel recovery procedures
- Ongewapend nabijgevecht ("Nahkampf", gebaseerd op Krav Maga technieken)
- Tactische onderwerpen
 - o Exfiltreren
 - o Oversteken (grote) hindernissen
 - o Oversteken kritieke terreindelen
 - o Raid
 - o Schuilbivak
 - o Wateroversteek

Deze onderwerpen en de praktische handelingen die daaruit voortkomen worden gedurende de opleiding in hoog tempo aangeleerd en moeten direct worden toegepast. Voor het aanleren van de nood-

zakelijke theorie zijn in de eerste twee weken een aantal lessen verweven in het programma. Deze lessen worden afgewisseld met veel praktijklessen en dagen in het veld. Tenslotte zijn er gedurende de vier weken een aantal testmomenten die worden beoordeeld. Dit zijn onder andere fysieke testen, maar ook praktische NIV I testen die dus ook individueel gehaald moeten worden. Een aantal van deze testen moet verplicht worden afgesloten met een voldoende, zoals het oriënteren bij dag en bij nacht, twee commandantenbeurten tijdens de oefeningen en het praktijkexamen Nahkampf. Andere testen worden afgenomen zonder directe gevolgen. Deze worden echter wel gebruikt voor het opbouwen van het beeld van de cursist en kunnen, indien de testen niet gehaald zijn, bijdragen aan het wegsturen van een cursist. Voorbeelden hiervan zijn klim- en knooptesten, een zwemtest en een aantal testen waarbij binnen een bepaalde tijd kokend water gerealiseerd moet zijn met gebruik van beperkte middelen.

OPLEIDINGSWEKEN

De opleidingsweken zijn een aaneenschakeling van blokken die in het teken staan van eerdergenoemde onderwerpen. Alle tijd daartussen wordt opgevuld door verplaatsingen te voet, fysieke belasting of momenten te velde (om het aangeleerde in praktijk te brengen). Alles gebeurt onder tijdsdruk. Kenmerkend voor de EKL1 is dat alle verplaatsingen te voet volledig omgehangen en in de looppas zijn, of zoals de Duitsers zeggen "Im Laufschrift".

WEEKTHEMA'S

Om de accenten en belasting van de opleidingsweken kracht bij te zetten, hebben alle weken een thema. **Week 1** staat in het teken van de intesten en gewenning door het opbouwen van tijdsdruk en fysieke belasting. **Week 2** staat in het teken van slaapdeprivatie en toenemende fysieke belasting. **Week 3** is de hongerweek in combinatie met zeer hoge fysieke belasting en **week 4** is de week die in het teken staat van de eindoefening waar alles samenkomt. De belasting en accenten van de weken zijn zichtbaar in onderstaand overzicht:

BASISPRINCIPES

Zoals in elke (gevechts-)opleiding staat in de EKL een aantal basisprincipes centraal. Deze principes worden te allen tijde gehanteerd, ongeacht de situatie. De belangrijkste principes zijn de volgende:

- Tijd is tijd
- Goed is goed
- Niet goed is opnieuw
- Afspraken die niet worden nagekomen en gemaakte fouten worden bestraft met strafondes

Na vier uitdagende weken heb ik de cursus met goed gevolg afgerond. Het slagingspercentage ligt gemiddeld tussen de 30% en 40%. Van de 78 cursisten die gestart zijn hebben 23 cursisten de cursus afge maakt. De EKL biedt mogelijkheden om in de ontwikkel- en vormingsbehoeften van de infanteristen van de 13e Lichte Brigade te voorzien.

1.Woche	2.Woche	3.Woche	4.Woche
Anreise Eingangstest O-Marsch Gefechtsdienst Nahkampf + lange Dienst + unklare Lage + weniger Schlaf + Gewöhnung an die Belastung	Gefechtsdienst Überwinden von Hindernissen Nahkampf Gewässer PR-Ausb + lange Dienst + wenig Schlaf + körperliche Belastung	Hunger Games Überwinden von Hindernissen O-Marsch LueBed KÜ Nahkampf + sehr lange Dienst + kein Essen + wenig Schlaf + hohe Belastung	AU Nachbereitung + sehr lange Dienst + sehr hohe Belastung + wenig Schlaf Prüfungsdruck ?

KOLONEL BROUNS BEVORDERD EN KRIJGT COMMANDO OVER JOINT ISTAR COMMANDO

Op 20 september jl stond 't Harde in het teken van twee commando-overdrachten. De nog luitenant-kolonel Brouns droeg het commando van het Defensie Inlichtingen- en Veiligheidsinstituut (DIVI) over aan de luitenant-kolonel P.A.P. Dekkers. Aansluitend werd de luitenant-kolonel J.M.A. Brouns bevorderd tot kolonel. Daarna droeg kolonel J.A. van Dalen het commando van het Joint ISTAR Commando (JISTARC) over aan de kolonel J.M.A. Brouns. Kolonel Brouns is oud lid 42 BLJ

NIEUWE COMMANDANT REGIMENT ARDENSE JAGERS (CHASSEURS ARDENNAIS)

Op 21 september heeft Luitenant Kolonel Goudemant het commando over ons zusterregiment Ardense Jagers overgedragen aan Luitenant-kolonel Lathuy. Onze regimentscommandant was bij deze overdracht aanwezig.

IN MEMORIAM

Op 30 oktober jl is op 92 jarige leeftijd onze oud regimentsgenoot Kapitein bd Rien Knook overleden. Na terugkeer uit Nederlands Indië werd Rien opgeleid tot beroepsonderofficier en nadien geplaatst bij het 432e Bataljon Limburgse Jagers in Oirschot. Door de rangen heen werd hij uiteindelijk geplaatst bij het Garde Regiment Jagers, waar hij werd benoemd tot vak officier en als Kapitein werd gepensioneerd. Hoewel hij later bij het Garde Regiment Jagers diende bleef hij zijn Limburgse Jagers trouw en was menigmaal bij reünies en Phaffdag aanwezig'.

Het Regiment betuigt haar medeleven aan zijn familie en naasten zoals zij dat ook doet aan alle overige overleden oud leden die ons ontvallen zijn.

DE TEKST IS DE NAVOLGENDE:

Die Traditionstätte ist in den Umrissen der Bundesrepublik Deutschland gestattet. Sie dient der Erinnerung an alle Grossverbände, Verbände und Selbständigen Einheiten der Gepanzerten Kampftruppen und Heeresaufklärungstruppen der Bundeswehr. Dazu gehören traditionell die Panzertruppen, die Panzergrenadiertruppen, die Panzerjägertruppen, die Panzeraufklärungstruppen und die Heeresaufklärungstruppen.

Auf Findlingen werden die Wappen alle Divisionen der Bundeswehr, die durch die Panzertruppen geführt wurden, mit jeweiligen Aufstellungs- und wo gegeben Auflösungsdatum dargestellt, wo ihr Stationierungsort gewesen ist. Um die Steine herum sind Bronzetafeln der jeweiligen zugehörigen aber bereits aufgelösten Brigaden angeordnet. Die noch existierenden Brigaden werden dargestellt.

Am Rand ist dem Umriss der Bundesrepublik folgend ein Schriftband bestehend aus Tafeln angeordnet, auf denen chronologisch Name, Standort und Ausserdienststellungsdatum der aufgelösten Bataillone und selbständige Einheiten aufgeführt sind.

Mit aufgenommen wurde auch das Wapen der 41 Niederländischen Mechanisierten Brigade, die in Niedersachsen in Seedorf stationiert gewesen ist und während ihres Bestehens enge Verbindungen zur Panzertrupperschule geplegt hat. Ihr Stein hat schon im Ehrenhain gestanden.

Ausserdem enthält die Traditionstätte das Wapen der Heeresflugabwehrschule, welche ihren letzten Standort vor der Auflösung der Truppengattung im Jahre 2013 als Teil des Ausbildungszentrums MUNSTER hier in der Panzertrupperschule im Feldweibel-Schmid-Haus hatte

DIE TRADITIONSTÄTTE IN MUNSTER

Medio dit jaar was collega Overste Piet op de Panzertrupperschule in Munster. Daar zag hij een soort ereveld met grote zgn Findlingen, bekende grote stenen uit de ijstijd, zoals ook bij de gebouwen van BLJ in Seedorf stonden en nu in Oirschot staan. Op die verspreid liggende Findlingen in een vorm van de landkaart van de Bondsrepubliek zag hij ook het Logo, wapen van onze voormalige 41 Brigade met de datums van oprichting en opheffing. Wat blijkt dat dit een ereveld is voor alle opgeheven Duitse Divisies met hun onderliggende brigades en zelfstandige eenheden uit de Koude oorlog periode. Zo ligt vlak achter de steen van onze brigade, de steen van de 3e Duitse Panzerdivision

uit Hamburg, de eenheid waarmee vaak is geoefend en die im Ernstfall ons zou steunen in ons vak in de Salzwedelbogen aan de Inner-Deutsche Grenze. Mooi dat op deze wijze een soort, sommigen zegen een wat macaber, eerbetoon is voor de inzet van deze eenheden. Bij dit ereveld staat een uitleg in een bronzen plaquette over het ereveld.

Een idee ook voor ons Regiment om op een of andere manier de opgeheven eenheden zoals het 16e, 17 BLJ, 322 BLJ, 432 BLJ maar ook de 42 Schoolcompagnie, Demcie etc op het bataljonsveld te laten terugkeren als herinnering aan hen die in die eenheden dienden.

BIJEENKOMSTEN

Allereerst moet ik mij verontschuldigen voor het feit, dat de traditionele Phaffdag dit jaar geen doorgang kon vinden. Dat had organisatorische redenen. Maar wij willen de donateurs uiteraard wel uitnodigen op een later moment, namelijk op donderdag 21 maart 2019. Dan zal U op de legerplaats Oirschot een programma worden geboden rondom het al weer ingeburgerde pantservoertuig de BOXER. Met uiteraard een uitleg hoe de jagers nu opereren met een wiel - in plaats van een rupsvoertuig, waarmee BLJ in het verleden altijd heeft moeten optreden.

We zullen ook in het voorjaar (april/mei) nog aparte bijeenkomsten organiseren voor de Demcianen in de Oranjekazerne in Schaarsbergen en voor de oude eenheden van de L'Ot, het 16e en de zelfstandige eenheden 13e brigade (VerkCie, PioCie en StStCie) in de Legerplaats Oirschot. Exacte data volgen op de website/ Facebookpagina's cq per brief.

Ook voor oud dpl BLJers van de YPR periode zal eind september een samenkomst worden georganiseerd ook in de Legerplaats, war velen hun diensttijd begonnen.

AMX REUNIE

Zoals U elders in het magazine kunt lezen en zien, was de AMX reünie succesvol mdv dat we hadden gehoopt op meer deelnemers. Maar juist met dit relatieve kleine aantal was het toch mooi om te zien hoe door de jaren en lichten heen men elkaar vond qua beleving van de periode dat men in Seedorf had gediend. Er kwamen veel herinneringen naar boven als ik in mijn voordracht de namen van grote oefeningen noemde. Dat is de reden waarom ik in dit magazine al die grote divisie en legerkorps oefeningen een op een rij heb gezet. Dan zie je pas wat er een effort is gepleegd door de jaren 50 tot en met 80 heen. En tussen die grote internationale oefeningen vielen de bataljons geleide compagnies oefeningen in Munster Nord, Hohne, Sennelager of Vogelsang. Kortom BLJ was altijd weg of onderweg. Maar heeft U documentatie of foto/film laat het ons weten, breng het of stuur het op. (Zie artikel grote oefeningen)

WEBSITE

Zoals we in het vorige magazine enthousiast melden zou weldra een nieuwe website gaan worden gebruikt. Die is al wel ontwikkeld door oud Kpl Ronald Kootstra met ondersteuning van Arie van Dijke en de stagiaire Amarens de Vries, doch we lopen toch tegen wat problemen aan om de oude site geheel te verlaten. Chris van Straaten had afscheid genomen, maar is toch weer even terug om de overgang te vergemakkelijken. We houden U op de hoogte via de oude site en Facebook.

HISTORISCHE VERZAMELING

De Conservatorgroep onder leiding van Jan van Ommen blijft actief om de inrichting te vervolmaken. Nieuwe vitrines met verlichting zijn heringericht, bewakingssysteem wordt nu aangelegd, meer TV schermen waar via Dvds beelden van diverse perioden kunnen worden bekeken, de documentatie beter is opgelegd in dozen en ordners, zodat deze toegankelijk zijn voor nader onderzoek etc . Kortom de groep is elke dinsdag en donderdag bezig voor ons allen om onze historie en die van uw bataljon of compagnie te bewaren. U kunt daar ook een bijdrage aan leveren door eens te kijken wat U nog heeft liggen van Uw diensttijd, en waar Uw nazaten eigenlijk niets mee hebben. Gooi het niet weg, breng het naar Oirschot of stuur het op naar de conservator HV RLJ p/a Areven 6, 6093 GM Heythuizen.

DONATEURS

Uiteraard danken we de donateurs die onze Stichting ook dit jaar weer hebben gesteund. Ik hoop dat U dat ook volgend jaar doet. Alleen dan kunnen we dit magazine, de nieuwe website, bijeenkomsten ed bekostigen. Derhalve een oproep aan allen die dit lezen. En zie U op de 21 maart in Oirschot voor de uitgestelde Phaffdag.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op
NL53 RABO 01423.59.696 tnv Stichting RLJ donatie 2018**

DINER DE CORPS

Op vrijdag 25 januari 2019 zal het 66e Diner de Corps voor officieren van het Regiment worden georganiseerd. Het diner zal plaats hebben in het Limburgs Schutterijmuseum in Steijl en aanvangen om 17.00 u. U krijgt hiervoor een uitnodiging, echter niet alle adressen zijn bekend.

Mocht U begin januari geen uitnodiging hebben ontvangen stuur dan een mail naar 42PAINFBAT.DCIE.SIE.S1@mindef.nl. Meer info binnenkort op deze website

Nico Vroom Voorzitter SRLJ

